

تاسیس جشنواره

بیست و هشتمین
جشنواره
هنرهای
تجسمی
جوانان
ایران

26 TH
FESTIVAL
OF YOUTH
VISUAL
ARTS OF
IRAN

ایلام

۳۰ مرداد تا
۳ شهریور
۱۳۹۸

WWW.
YAFESTIVAL
.IR

مانند کعبه

21 TO 25
AUGUST
2019

ILAM

هوالمصوّر

ویژه نامه بیست و ششمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران

ناشر | موسسه توسعه هنرهای تجسمی معاصر
سر دبیر | سعید اسلام زاده
هیات تحریریه | امین خرمی، آزاده جعفریان، مریم درویش
مدیر اجرایی | سید حسین محمدپور
مدیر هنری | حامد حکیمی
طراح گرافیک | آرش روشنگر
عکاس | معین باقری
لیتوگرافی و چاپ | نقره آبی

ستاد برگزاری بیست و ششمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران

رئیس شورای سیاستگذاری: هادی مظفری
مدیرکل هنرهای تجسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
دبیر شورای سیاستگذاری: عمران خودآموز
مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان ایلام
اعضای شورای سیاستگذاری: عمران خودآموز، فرزاد ادیبی
سید امین مؤیدی اصفهانی، عبدالرحیم سیاهکارزاده، رضوان صادق زاده علی
صادقت کریمی، علی اشرف صندوق آبادی، اردشیر میرمنگره
دبیر جشنواره: رضوان صادق زاده
دبیر اجرایی: عبدالرحیم سیاهکارزاده
مدیر برگزاری: سید حسین محمدپور
مدیر دبیرخانه هنری: ایمان سامانی
دبیرخانه هنری: بهزاد صالحی، سیده عاطفه میرنیی زاده
خدیجه رحیمی، علیرضا اسمعیلی
مدیر ارتباطات و رسانه: سعید اسلام زاده
ستاد خبری: آزاد جعفریان، مریم سجده‌ای، محمد افسانه، امین خرمی
مدیر پشتیبانی: حامد شفیع پور
گرافیک: استودیو مشرق
حامد حکیمی، آرش روشنگر، مسعود جزینی
وحید حسین پور، امیرحسام میرصادقی، مهتاب ذاکری
کارگردان و مستندساز: علی صدقت کریمی
فیلمبردار: شهرام ملک زاده، حامد فرشته حکمت
عکاس: معین باقری
مدیر تشریفات و امور اداری: مریم صفری
مدیر امور مالی: جعفر و احدی
امور مالی: محبومه طویالی، آناهیتا آرمودیان مقدم
مدیر خدمات نمایشگاهی: عیسی کاظمی
امور هماهنگی: ورنیسه معادیان، محمد رستمی، اکرم اسلامی
صدور کارت عضویت موسسه: مریم همای
خدمات: مریم تقیان، احمد بهرمند
حراست دبیرخانه دوسالانه ها: حسن حبیبی ابراهیم سلیمانی
بانشکر ویژه از: حمید قبادی، مشاور اجرایی معاونت امور هنری

مدیر نشست کارشناسان تجسمی: شادی علی
امور هماهنگی نشست کارشناسان تجسمی: اعظم ولی قیداری، سمیه ولیان

ستاد برگزاری استان ایلام

رئیس ستاد: عمران خودآموز
معاون ستاد: عبدالعسین رحمتی
دبیر ستاد اجرایی: مهدی صندوق آبادی
دبیرخانه و نمایشگاه: کیهان کیانی مقدم
افتتاحیه اختتامیه و تشریفات: علیرضا آقایی
طراحی: فاطمه الماسی
روابط عمومی و تبلیغات، اطلاع رسانی و رسانه: قاسم ساجدی
حراست: مهدی عباسی
اسکان و پذیرایی: سعید محمودی
مالی: مجتبی ایزدی
پشتیبانی و حمل و نقل: شهربار غلامپور
هماهنگی: علی شکری
فرهنگی: وحید اسدی
مسئول کمیته استادان و داوران: حسن اسدی
مسئول کمیته هنرهای محیطی و هنرهای جدید: کیومرث صادقیان
دستیاران کارگاه‌ها: حسن بسامی (گرافیک)
سورباش قیطاسی (مجسمه سازی)، مالک محمدزاده (طراحی)
منوچهر امیری (نقاشی)، بهاره الیاسی (تصویرسازی)، سهیل ناطقی (کارکاتور)
مریم علی بیگی (خوشنویسی)، ایلا رشنوادی (نگارگری)، ناصر گل نظری (عکاسی)

اداره کل فرهنگ و ارشاد
استان ایلام

اداره کل هنرهای تجسمی
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

موسسه توسعه
هنرهای تجسمی معاصر

ایلام؛ خاستگاه اصلی هنر و تمدن ایرانیان

سید مجتبی حسینی | معاون امور هنری

هو العزیز

جشنواره هنرهای تجسمی جوانان

- فرزندان ایران عزیز

هنرمندان نامدار فردا

کارهای بزرگ و ماندگار برآمده از آرمان‌های والا و رؤیاهای روشن و امیدهای استوارند. کارهای بزرگ را از فاصله‌ای دورتر و از حاصل ارزشمندش می‌توان به راحتی بازشناخت، یکی از این شمار، همین فرصت مغتنم گردآمدن جوانان هنرمند در سایه استادان هنر و تجربه‌ی توأمان آموختن و آفریدن است. بهانه‌ی مبارکی که با نقش خیال انگیز هنر و جوهر داستان جوان، مخاطبان هنر را به منظری دلپذیر و خیال انگیز می‌خواند.

سی و یک سال پیش، زمانی که هیچکدام از دختران و پسران شرکت کننده امروز به دنیا نیامده بودند. جشنواره‌ی هنرهای تجسمی جوانان با آرمانی والا و امیدی استوار شکل گرفت و امروز، پس از بیست و پنج دوره، آغاز فصل جدید این رویداد موفق ملی است.

رویدادی که در خاطر بسیاری از هنرمندان چهل / پنجاه ساله ایران عزیز ما، ردپایی دارد. و این ردپا برآمده از تفاوت و تمایز این جشنواره است. پیوستگی رقابت با رفاقت، تجربه‌ی یک هفته همزیستی و همکاری و ایده پردازی و هنرورزی. که در هنرهای تجسمی بیشتر برآمده از خلوت است. در جلوت و جمع. شور و انگیزه‌ی خالصانه استادان امروز برای فردا، همه و همه نکته‌هایی است که می‌تواند آموزه‌ی ارزشمندی را در ذهن و ضمیر ما برای یک عمر، قوت دهد و آن کیمیای گفتگوست، گوهر همدلی، که اگر چنین سرمایه‌ی ثمینی داشته باشیم گذشتن از دشواری‌ها آسان خواهد بود.

خرسندم که به همت همکاران سخت کوشم در ایلام و تهران، بیست و ششمین دوره جشنواره هنرهای تجسمی جوانان، در خاکی میزبان شماست که نماد قدمت و مقاومت سرزمین مینوی ماست. خوشحالم که به فروتنی می‌توانم آفرین گوی هنرمندان جوان باشم و آرزو کنم که آموزه‌های هنری، چنین بلند و بشکوه، آمیزه‌ی جان و جوهر قلم هنرمندانی باشد که میراث داران شایسته‌ی فردا هستند.

ایلام؛ خاستگاه اصلی هنر و تمدن ایرانیان

قاسم سلیمانی دشتکی | استاندار ایلام

در هر برهه‌ای از زمان، هنر، بسیاری از ناگفته‌های تاریخ را به اشکال گوناگون بیان کرده و به تبع آن آثار هنری هویت و شناسنامه هر سرزمین و قومی را متبلور می‌سازد. در این راستا اگرچه پیشینه کار هنری به آغاز تمدن بشری برمی‌گردد اینجا بایست اذعان داشت که ایلام نیز از خاستگاه‌های اولیه تمدن بشری است که به عنوان یکی از پایگاه‌های اصلی هنر و تمدن ایرانیان مطرح بوده است. از آنجا که هنر بایست بتواند فرهنگ و سنت یک ملت را در گذشته و حال معرفی کند رخداد مبارک بیست و ششمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان در استان فرهنگ دوست ایلام، یک فرصت مغتنم برای ارائه این ظرفیت‌ها در این منطقه از کشور است که موجبات رضایت و خوشحالی همگان به ویژه اصحاب هنر و جوانان این دیار را فراهم ساخته است.

اکنون ایلام، عروس زاگرس، دیار هزاران ساله تاریخ بشری، سرزمین سرداران بی ادعای ۸ سال دفاع مقدس، دروازه عتبات عالیات میزبان جوانان پرشور ایران زمین در بیست و ششمین دوره جشنواره سراسری هنرهای تجسمی جوان است. واضح است که این رخداد بزرگ می‌تواند مجالی برای بازدید این نسل پویا و آینده ساز کشورمان از نگارخانه غنی و عظیمی به نام هنر ایلام باشد. ان شاء الله حضور در میان ایلامیان میهمان نواز باعث شود آینده سازان هنرهای تجسمی کشور بتوانند در ثبت و ضبط خاطرات بیست و ششمین دوره جشنواره هنرهای تجسمی در پایتخت خادمان زوار ربیعین با ارائه نمایشی از وصف دلدادگی این مردمان بزرگ برای آب و خاک ایران اسلامی بیش از پیش این کارگاه سرزنده هنری را به جامعه ایرانی معرفی کنند.

در پایان لازم می‌دانم از همه جوانان شرکت کننده در این دوره از جشنواره تشکر نمایم و تلاش معاونت امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی را در کنار کوشش مجدانه اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان ایلام را قدر نهمیم و امیدوار باشیم با ایجاد بازار بزرگ آثار هنری هنرمندان جوان تجسمی کشور شاهد هم افزایی در افزایش تولیدات با کیفیت در این عرصه و تحقق عینی اقتصاد هنر باشیم.

قرار، پای جنگلهای انبوه بلوط

هادی مظفری | مدیرکل هنرهای تجسمی
و رئیس شورای سیاست‌گذاری

انگار تفاوتی هست بین شما با دیگران. اینکه شما اینهمه خاطرخواه و مشتاق دارید، موضوع عجیبی است. اینکه هنرمندان بزرگ، برای وقت و ساعات زندگی‌شان برنامه دارند و هر دعوت و حضور و داوری را نمی‌پذیرند ولی پای شما که پیش کشیده می‌شود، برای دیدن و بودن کنارشان، چمدانشان را می‌بندند و سفر می‌کنند به سمت دینارکوه، فلاقیران و کبیرکوه، یعنی؛ شماها فرق دارید. به خیال من، بین جشنواره‌ی "هنرهای تجسمی جوانان" با بقیه‌ی جشنواره‌ها، تفاوت هست. شاید برای شما هم جالب باشد که خودتان بدانید، در بین آدم بزرگ‌های هنر این سرزمین، اینهمه دوستدار و مشتاق دارید!

لابد فکر می‌کردید که فقط شما هستید که دلتان می‌خواهد چندروز کنار بهترین استادان هنر ایران کار کنید، زندگی کنید و تجربه بباندوزید در کوله بار تان. بگذارید رازی را برایتان فاش کنم!

به همان میزان که شما شوق انتخاب شدن و بودن و آموختن از استادان بزرگ این خاک را داشتید، بزرگانی از هنر ایران را دیده‌ام و صدای مهربانشان را شنیدم که برای بودن کنار شما و این جشنواره، پیغام بزرگوارانه فرستادند و بارسفر بستند به سمت دریاچه‌ی

دوقلوی سیاه‌گاو، تنگه‌ی رازیانه و جنگل‌های انبوه بلوط.

شاید پیدا کردن دلیلش کار سختی نباشد!

شما استعدادهای هنر این سرزمین اید،

شما اکتشاف دانشمندان هنر این بوم و اقلیم هستید در عصر تکنولوژی و غوغای ستارگان.

شما برگزیده‌اید پیش از هر داوری و قضاوت، اگر؛

قدر خودتان را بدانید و مراقبش باشید.

اگر جای پای استادان تان را دنبال کنید و مطالعه کنید، بی‌آنکه بخواهید قدم‌هایتان را -دقیقا- جای پای آنها بگذارید و فرم راه رفتن شان را تکرار کنید.

(قرار نبود شما را نصیحت کنم و اصلا هم قرار نیست.) (اینکه - امروز - اینجا بیاید و بین هزاران هنرمند جوان کشور نام شما، دقیقا شما ۱۲۸ هنرمند برتر جوان کشور را منتشر کرده‌اند، حتما شایسته بودید و هستید که - امروز - اینجا بیاید. دوستان من در دبیرخانه‌ی جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران، بعد از ربع قرن تجربه، این بار از استادان هنر خواستند تا برای تان نامه بنویسند. در روزگاری که کیوتران نامه رسان و صندوق‌های زرد پستی به افسانه و خیال و تاریخ پیوسته‌اند.

لابد نامه‌ها به دست شما و خیلی زیادی از جوانان با استعداد این مرز و بوم رسیده است. لطفا نامه‌ها را دوباره و چندبار بخواهید.

رازهای زیادی میان این واژگان نهفته است. شما پیدایش کنید. شما کشف اش کنید. نمی‌گویم مسیر را کوتاه کنید، اما پیش از سفر، بنشینید پای سخن آنها که پیش از ما و شما این راه را پیموده‌اند. "خیلی‌ها" امید بسته‌اند و چشم دوخته‌اند به شما، به ذهن خلاق تان، به سرانگشتان با ذوق تان، به خیال‌هایی که در سرمی پرورانید و آنچه در سر می‌سازید و می‌کشید و ثبت می‌کنید!

خیال‌هایتان،

"چون لحظه‌ی شوق، شبیه، انتظار و نگرانی

در گشودن بسته‌ی بزرگی

که نمی‌دانی در آن چیست

چون سفر نخستین با هواپیما بر فراز اقیانوس

چون غوغای درونم

لرزش دل و دستم

در آستانه‌ی دیدار... "ست برای همه‌ی ما.

گفتم خیلی‌ها! و این واژه را با دقت انتخاب کردم

که نگفتم خیلی از ما و دبیران و داوران و استاد

جشنواره.

"خیلی‌ها" یعنی همه‌ی آنها بی‌آنکه ایران عزیز را

بزرگ و سربلند می‌خواهند.

"خیلی‌ها" یعنی همه‌ی امیدواران به فردای

بهرتر برای این خاک. این آب. این بوم و این

مردم نجیب.

جشنواره جوان جریانی فراتر از هنر

عمران خودآموز | مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان ایلام
و دبیر شورای سیاست‌گذاری

هنرهای معاصر ایران به سبب برگزاری این رویداد هنری در ایلام، اعلام نمایم و سپاس ویژه خود را از استاندار محترم ایلام و معاونان ارجمند ایشان به خاطر حمایت بی‌دریغشان از جشنواره داشته باشم.

به رسم قدرشناسی از محبت، عنایت و همکاری صمیمانه استاد گران سنگ ایلام، جناب آقای پروفیسور محمد علی اکبری و همکاران ایشان در دانشگاه ایلام بابت مشارکت جدی در برگزاری جشنواره تشکر و قدردانی کنم و سلامتی و سربلندی سایر مدیران و اعضای ستاد برگزاری جشنواره را از درگاه خداوند منان مسئلت دارم.

تشکر پایانی و نهایی من از کسانی است که بدون کوچک‌ترین چشم‌داشتی، دل در گرو هنر داشتند و کمیته‌های اجرایی را مشتاقانه مدیریت کردند؛ در این بین قدرانی از تلاش‌ها و همراهی‌های جناب آقای استاد علی اشرف صندوق‌آبادی و آقای مهدی صندوق‌آبادی و تمام عوامل اجرایی جشنواره ادای دینی مضاعف است.

بی شک، پشتیبانی و همراهی مشفقانه همکارانم در اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان ایلام، تصویری از همدلی و هماهنگی را به نیکی تجسم بخشید که جای بسی تقدیر و تشکر دارد. تا باد، چنین باد...

برگزاری بیست و ششمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران در استان ایلام نمود عینی شعار محوری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با عنوان "ایران فقط تهران نیست" و نیز رویکرد تمرکززدایی برنامه‌ها، جشنواره‌ها و فعالیت‌های فرهنگی و هنری از پایتخت به سمت استان‌های پیرامونی به ویژه استان‌های مرزی است.

استان ایلام به عنوان میزبان این جشنواره، علی‌رغم کمبود امکانات سخت افزاری با تمام توان و در راستای اهداف و سیاست‌های جشنواره تلاش جمعی خود را به کار گرفت تا جوانان و استادان حاضر در این رویداد بزرگ هنری، ایلام را با رضایت خاطر نسبی ترک کنند.

فارغ از محدودیت‌های مالی، اعتباری و زیرساختی و زحمات طاقت فرسای اجرایی جشنواره، فرصت‌هایی که برای هنرمندان ایلام ایجاد کرد در نوع خود بی‌نظیر بود.

حضور استادان بزرگ هنر ایران در ایلام و تنوع رشته‌ها و بخش‌های جشنواره از نشست‌های تخصصی گرفته تا کارگاه‌های عملی، و همچنین کارگاه‌های استاد سیوری و استاد نادعلیان همه و همه، فرصت‌های طلایی برای دانش‌افزایی هنرمندان و هنرجویان استان و کارشناسان و شرکت‌کنندگان در جشنواره بود.

بی‌گمان، جشنواره تجسمی جوانان محملی مناسب برای بروز خلاقیت‌های هنری و کشف استعداد‌های بکر و دست‌نخورده‌ای است که آینده‌قضاوتی عینی‌تر در مورد آن‌ها خواهد داشت.

استان ایلام، میزبان ساده و صمیمی این دوره از جشنواره، با مدد از خداوند مهربان و همت مدیران و هنرمندان این دیار دیرپا، در قالب ستادی هم‌گرا زیر نظر استاندار خدمت و پرتلاش خود، تمام ظرفیت‌های سخت‌افزاری و نرم‌افزاری استان را فعال کرد و برای تحقق اهداف جشنواره در طبق اخلاص نهاد. جا دارد مراتب تقدیر و تشکر خود را از معاون محترم امور هنری وزیر و همکاران ایشان و همچنین مدیر کل مرکز هنرهای تجسمی و مدیر عامل موسسه توسعه

پیشرفت در هنر همیشه به امکانات گسترده میسر نیست

رضوان صادق زاده | دبیر جشنواره

باید کار کرد؛ بدون وقفه و با اطمینان باید کار کرد. تنها کار است که ما را به معنا نزدیک می‌کند. بی‌هیچ عجله‌ای و با حوصله و امید باید به کار هنر مشغول شد. اساساً هنر امری زودبازده نیست. تنها آنان که رنج حوصله و صبر را به جان می‌خرند از لذت به نتیجه نشستن هنر بهره‌مند می‌شوند. پیشرفت در هنر، همیشه به امکانات گسترده میسر نیست؛ گاهی پی‌بردن به ساز و کار یک محدودیت، همان کار را می‌کند که داشتن یک امکانات. استادان بیست و ششمین جشنواره هنرهای تجسمی همان جوانان پرحوصله سال‌های پیش‌اند که به این ادراک پی‌برده و کار و کار و کار کرده‌اند.

ارتباط تصویری (پوستر)

داوران

استاد کارگاه
فرهاد فزونی

مهران زمانی
MEHRAN ZAMANI

فرهاد فزونی
FARHAD FOZDUNI

رضا عابدینی
REZA ABEDINI

نگارگری

داوران

استاد کارگاه
صدیقه احمدی

عبداله محرمی
ABDOLAH MOHARRAMI

جلیل جوکار
JALIL JOHARI

صدیقه احمدی باصیری
SEDIGHEH AHMADI BASIRI

نقاشی

داوران

استاد کارگاه
خسرو خسروی

مهدی علایی نژاد
MEHDI ALAI NEZHAD

علی ذاکری
ALI ZAHERI

خسرو خسروی
KHOSRO KHOSRAVI

کاریکاتور

داوران

استاد کارگاه
جمال رحمتی

کیارش زندی
KIARASH ZANDI

جمال رحمتی
JAMAL RAHMATI

بهرام عظیمی
BAHRAM AZIMI

مجسمه سازی

داوران

استاد کارگاه
کامبیز صبیری

محمد رضا یزدی
MOHAMMADREZA YAZDI

کامبیز صبیری
KAMBIZ SABAI

روح الله شمسی زاده
ROHOLLAH SHAMSIZADEH

عکاسی

داوران

استاد کارگاه
کیارنگ علایی

سید مهدی مقیم نژاد
SEYED MEHDI MOGHIMNEJAD

کیارنگ علایی
KIARANG ALAEI

اسماعیل عباسی
ESMAIL ABBASI

طراحی

داوران

استاد کارگاه
جمال عرب زاده

جمال عرب زاده
JAMAL ARAB ZADEH

داریوش حسینی
DARIUSH HOSEINI

کیومرث صادقیان
HOOMAN SADEGHIAN

خوشنویسی

داوران

استاد کارگاه
حسین غلامی

حسین غلامی
HOSEIN GHOLAMI

شمس‌الدین مرادی
SHAMSEDDIN MORADI

سداقت جباری
SEDAGHAT JABARI

تصویرسازی

داوران

استاد کارگاه
احسان عبداللهی

احسان عبداللهی
EHSAN ABDOLLAHI

عطیه مرکزی
ATIEH MARHAZI

علی بوذری
ALI BOUZARI

مجسمه سازی

اسامی پذیرفته شدگان

مجیدی دهش

کرمان

امیر جنگی

خراسان رضوی

آناهیتا باقری

تهران

آیناز رثوفیان

تهران

بهار اکرامی نسب

البرز

فاطمه الساعدی

تهران

صفورا داد خواه تهرانی

اصفهان

سارا آفتاب

زنجان

زهرا دیاریان

تهران

رعنا حیدرزاده

تهران

ملیکا خداداد

تهران

بیست
وششمین
جشنواره
هنرهای
تجسمی
جوانان
ایران

26 TH
FESTIVAL
OF YOUTH
VISUAL
ARTS OF
IRAN

نقاشی

اسامی پذیرفته شدگان

آیداروزبیانی

البرز

ثمین قوچی

تهران

رضوان باقری حیدری

تهران

ریحانه مهران

تهران

زینب سرمدی

البرز

سروش اکبری زاهد

تهران

سودابه سلمانی زاده

اصفهان

علیرضا واحدی آدر

آذربایجان شرقی

فاطمه باقری

خراسان رضوی

فاطمه فتوحی

لرستان

فاطمه ملک محمدپور

آذربایجان شرقی

فائزه شاهرخی فرد

البرز

لیلا حاج اسماعیلی

اردبیل

مأده انوریان فرد

اصفهان

مجتبی خسروی

تهران

کیمیا رحیمی

اصفهان

پردیس کریمی

اصفهان

ملیکانیک محمدی

تهران

محمدعلی نیکپور

آذربایجان شرقی

تصویرسازی

آناهیتا لیموئی

البرز

تینارخ فروز

آذربایجان شرقی

زهرا امینی

اصفهان

زینب قانعی بافقی

یزد

سیده مریم هاشمی

گیلان

شیدامحمدی

البرز

غزاله آقائی

خراسان رضوی

فاطمه رام هرند

اصفهان

مهرآسالشنی

گیلان

نسرتین نادری طاقانکی

اصفهان

یاسمین خوشه چرخ

فارس

خوشنویسی

نیما حسن پور

مازندران

امیرعباس نصیری

تهران

ایمان حمیدی

قزوین

حامد شاه حسینی

بوشهر

حمیدرضا سلیمانی

قزوین

محمدتقی محرم زاد قوام

اردبیل

مسعود نظری نژاد

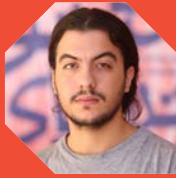
خوزستان

امیررضا محمدی فر

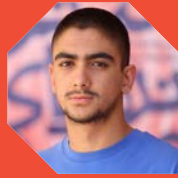
ایلام

ارتباط تصویری (پوستر)

افشین زارعی

همدان

امیرسام ایزدی

تهران

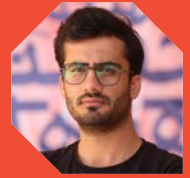
آرمان احمدی

کرمانشاه

دانیال آل معصوم

تهران

دانیال کهزادیان

ایلام

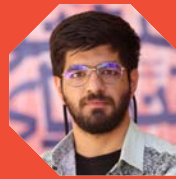
دنیاقنواتی زاده

اصفهان

زهرا انصاری

هرمزگان

سید علی کاظم پور

تهران

محمد ربیعی

مرکزی

محمد صادق ایلی

فارس

محمد رضا علی پور

خراسان شمالی

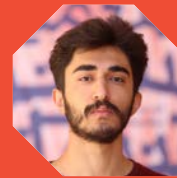
مریم برادران

تهران

مهرآسا کردستانی

خراسان رضوی

میلاد توکی

لرستان

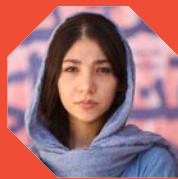
هومن مرادی

خراسان رضوی

پارسا پارچه بافی دیبازر

تهران

پگاه خاکساری

مازندران

طراحی

ابوالفضل پاشنا

تهران

الهام سلطان محمدی

تهران

یاسمن خالقی

تهران

علیرضا بشیری گودرزی

لرستان

فردین طباطبایی کلجاهی

آذربایجان شرقی

فرشید حیدری بالستانی

آذربایجان شرقی

محدثه پادار

البرز

مصطفی توکلی قلی بگلو

آذربایجان شرقی

مهدی معینی

آذربایجان شرقی

نازنین قرنجیک

تهران

نیکو وقری مقدم

اردبیل

هما السادات اشرف منصوری

اصفهان

سهند ایزدپناه

آذربایجان شرقی

نگارگری

زینب محمدی

قزوین

شیماشهرابی فراهانی

تهران

فاطمه سادات تقوی

قزوین

فاطمه موراسبانی

خراسان رضوی

فاطمه نظری

قزوین

محمد بلورچی

مرکزی

محمد رضا پارسا

قم

معصومه حسینی

کرمانشاه

میلاد بیلکی

خوزستان

کاریکاتور

حوراسنچولی

خراسان رضوی

زهرا مقدم کوهی

زنجان

صدف گلشنی

کردستان

عارف نیازی

کرمانشاه

علی راسترو

کهگیلویه و بویراحمد

لیدا حسن زاده

بوشهر

محسن فرخی جمادی

اردبیل

محمد راعی دهقی

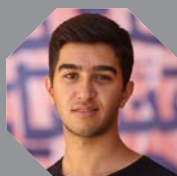
اصفهان

محمد نجفی نژاد

خوزستان

عکاسی

اسماعیل طحان

سمنان

امیرحسین نظری علاقه بند

قزوین

بهرام بیات

زنجان

جواد رضائی سالانقوج

خراسان رضوی

زهراشاه محمدی

قم

سیاوش انصافی

خوزستان

شکیب مجیدی

کردستان

صباشامیاتی

کرمانشاه

علی شهسواری

آذربایجان شرقی

علی ملکی

تهران

علی کربلایی محمد

البرز

علی کریمی زاده اردکانی

یزد

غزل شفیعی

مازندران

محمد بقال اصغری باغمیشه

آذربایجان شرقی

محمد علیخانی

کرمان

مریم اسماعیل زاد قاناقچی

آذربایجان غربی

مریم دشته

کرمانشاه

نگار صادقی

کرمانشاه

پروانه کیانی مهر

مازندران

پگاه پور اسمعیلی

فارس

ایرانگردی، فرهنگی در جشنواره هنرهای تجسمی جوانان

صدیقه احمدی باصیری | استاد کارگاه و داور بخش نگارگری

برخلاف برخی از نظرات که جشنواره هنرهای تجسمی جوانان را جشنواره‌ای حرفه‌ای نمی‌دانند معتقدم این جشنواره نشانه‌های حرفه‌ای بودن را داراست. شرکت هنرجویان با پایه سنی مشخص، شیوه برگزاری کارگاهی جشنواره، حضور استادان و داوران به نام و در نهایت خروجی آن ثابت می‌کند که جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران، جشنواره‌ای کاملاً حرفه‌ای است.

این جشنواره بی‌هیچ تردیدی کارنامه موفق و پرباری را طی ۲۵ سال گذشته از خود به یادگار گذاشته است. امروز اگر به عنوان استاد کارگاه نگارگری در این جشنواره مشغول فعالیت هستم؛ خود از خیل هنرجویان جوانی بودم که در سال ۱۳۷۶ در شیراز به عنوان یکی از مشتاقان آموزش و آشنایی حرفه‌ای با هنر نگارگری در این جشنواره شرکت کردم.

برگزاری جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران، انگیزه‌ای خاص را برای هنرآفرینی و بازتاب استعداد های هنرمندان ناشناخته اما مستعد و جوان کشورمان فراهم می‌کند. به همین دلیل، می‌توان با اتکا به پشتوانه و کارنامه ۲۵ ساله این رویداد، خروجی آن را به شکل عینی و عملی و نه در قالب شعاری، موفق ارزیابی کرد.

این جشنواره هر سال در یکی از شهرها و استان‌های ایران به شکل چرخشی برگزار شده و این از ویژگی‌های مهم این رویداد است؛ چرا که برای تمامی شرکت‌کنندگان در این رخداد امکان نوعی ایرانگردی، فرهنگی فراهم می‌آید. همچنین برای آن شهر و استان میزبان نیز بستری برای جاری ساختن فعالیت‌های هنری و معرفی هر چه بیشتر شاخه‌های هنرهای تجسمی به عموم مردم را فراهم می‌سازد.

من به عنوان یکی از استادان و اعضای هیات داوران جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران موافق شکل برگزاری چرخشی این رخداد در استان‌ها و شهرستان‌ها به ویژه در مناطق محروم هستم. چرا که به واسطه چنین جشنواره‌هایی مسئولان آن شهرها می‌توانند بستری را برای جریان امر آموزش به هنرجویان و دانش‌آموزان از یک سو و از سوی دیگر جاری ساختن فضای فعالیت‌های هنری فراهم کنند.

گفتارهایی از استادان کارگاه‌ها وداوران

نگاه استادان با چاشنی رقابت

عبدالله محرمی | داور بخش نگارگری

آشنایی هنرجویان با نگاه و قلم استادان فن از ویژگی بارز جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران است. مدیریت چالش‌های تولید اثر با کیفیت، در بازه زمانی مشخص از ایده تا اجرا، ویژگی منحصر به فرد این جشنواره است.

جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران یکی از مهمترین جشنواره‌های تجسمی در زمینه پشتوانه سازی و حمایت از هنرمندان جوان برای قرارگیری در مسیر صحیح کار حرفه‌ای است. ستون و محور برگزاری این جشنواره، نظارت به کار هنرمندان جوانی دارد که مهمترین عامل فعالیت آنها شور، شوق و انرژی جوانی است. این جشنواره با تلفیق این شور و هیجان با نگاه استادان کارگاه‌ها می‌تواند در پشتوانه سازی هنرمندان نسل آینده کشور، مهمترین رسالت خود را ایفا کند. از زمانی که شکل کارگاهی و خلق اثر هنری در بازه زمانی مشخص به عنوان محور برگزاری این جشنواره شناخته شد، شاهد حضور قدرتمندتر جوانان و دمیده شدن به آتش حرکت هدفمند هنرجویان جوان در مسیر تولید آثار هنری در کشور بوده‌ایم. در سال‌های نخست هنرمندان حاضر در این رخداد به عنوان برگزیدگان جشنواره‌های استانی در این جشنواره شرکت می‌کردند؛ اما تغییر شیوه برگزاری این جشنواره به شکل کارگاهی باعث شده که هنرمندان و هنرجویان جوان در مواجهه با استادان و همراهی آنها در تک‌تک مراحل خلق اثرشان، علاوه بر آشنایی با نگاه هنرمندان حرفه‌ای در این عرصه، با قلم، رویکرد، شکل و شیوه تولید آثار در طی کارگاهی سه روزه آشنا شوند. هنرجویان در این مسیر علاوه بر کسب تجربیات متعدد و بهره بردن از نگاه استادان حرفه‌ای با چالش و چاشنی عنصر رقابت نیز آشنا می‌شوند.

با توجه به مشکلات سخت افزاری و نرم افزاری استان‌ها در دوره برگزاری جشنواره به شخصه معتقدم انتخاب استان و یا شهرستانی به شکل ثابت و دائمی برای میزبانی از این جشنواره می‌تواند خروجی و بازده بیشتری نسبت به نگاه چرخشی جشنواره هنرهای تجسمی جوانان در طول هر سال با خود به همراه داشته باشد.

پلی برای معرفی هنرمندان نسل آینده

خسرو خسروی | استاد کارگاه و داور بخش نقاشی

یکی از اصلی‌ترین دلایلی که حضور در این رخداد را به عنوان استاد کارگاه نقاشی پذیرفتم، برگزاری این رخداد نه در تهران که در یکی از استان‌ها و شهرستان‌های کشور بود.

من تجربه خوبی از سال‌ها حضور به عنوان یکی از اعضای هیات داوران این جشنواره داشته‌ام. به همین دلیل است که برگزاری این رویداد را در خارج از تهران بسیار مهم، مفید و از همه مهم‌تر اتفاقی شیرین برای دانشجویان و هنرجویان جوان استان‌ها و شهرستان‌های ایران می‌دانم. باید بپذیریم شهرهای بزرگ مانند تهران دیگر اشباع شده‌اند. این در شرایطی است که بسیاری از جوانان و هنرجویان مستعد در شهرستان‌ها و استان‌های کوچک‌تر به دلیل فقدان امکانات، نیازمند حمایت هرچه بیشتر هستند و جشنواره هنرهای تجسمی جوانان در راستای شناخت، معرفی و حمایت از این جوانان مستعد نقش بی‌بدیلی دارد.

جشنواره هنرهای تجسمی جوانان بعد از پشت سر گذاشتن ربع قرن سابقه به یکی از قدرتمندترین جشنواره‌های تجسمی کشور بدل شده و امروز در میان رخداد‌های متعدد حوزه تجسمی توانایی عرض اندام و جریان سازی دارد. جوانان با ارائه آثار و کسب تجربیات از چنین جشنواره‌هایی، نخستین گام‌ها را برای حضور در محافل حرفه‌ای عرصه هنرهای تجسمی بر می‌دارند.

صادقانه عرض می‌کنم اگر نام من را از میان استادان حاضر در این رویداد، کنار بگذارید، به وضوح درمی‌یابیم که تمامی هنرمندان از اشخاص شناخته شده، فعال و حرفه‌ای خانواده تجسمی کشور هستند. استادان حاضر در جشنواره به واسطه هنرشان ارتباطات وسیعی را دارند و تعامل میان استادان و هنرجویان جوان در چنین جشنواره‌هایی می‌تواند به شکل‌گیری حرکت منسجم، هدفمند و علمی در مسیر تربیت هنرمندان نسل آینده کشورمان منجر شود و در نگاهی وسیع‌تر به شکل دهی جریان‌های هنری در ایران کمک شایانی کند.

ارتباط مستمر هنرجویان با استادان

حسین غلامی | استاد کارگاه و داور بخش خوشنویسی

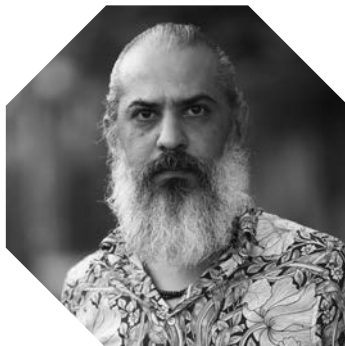
این رویداد با کارنامه بیست و پنج ساله خود در بحث تأثرگذاری و بالندگی سطح هنری هنرجویان جوان کشورمان در تمامی شاخه‌های تجسمی، نقشی غیرقابل انکار دارد و بر همین اساس می‌توان به نقش پشتیبانی این جشنواره برای حمایت از تربیت نسل آینده هنرمندان حرفه‌ای نمره قبولی داد. فعالیت مشترک شرکت‌کنندگان در کارگاه‌های ۹ گانه این جشنواره خود دلیلی مهم در بحث تربیت ذهن خلاقه و نگرش هنرجویانی است که به واسطه این رخداد و بهره‌گیری از دانش و تجربیات استادان حرفه‌ای، می‌توانند به هنرمندان حرفه‌ای نسل آینده بدل شوند. تبادل اطلاعات و ارتباط مستقیم میان هنرجویان جوان و استادان در این جشنواره از مهم‌ترین مزیت‌های این رویداد هنری است. حضور در یک کارگاه و ورکشاپ مشخص، طی سه روز، این آموزش مهم را برای هنرجویان با خود به همراه دارد که بتوانند در یک بازه زمانی معین علاوه بر پشت سر گذاشتن پروسه‌ایده‌پردازی تا خلق اثر هنری تمام تمرکزشان را برای بازتاب جزئیات در فضایی زنده و پویا به کار بندند. در پایان این کارگاه آثار هنرجویان مورد قضاوت نهایی، کارشناسانی قرار می‌گیرد که در طول این چند روز گام به گام با آنها همراه بودند. سیاست‌گذاران این جشنواره تلاش کردند تا در کنار ارتقاء سطح مشارکت هنرمندان در مناطق مختلف، به رشد و توسعه نگاه هنری اهتمام ورزند و از سوی دیگر، فضا و بستری را برای استمرار جریان‌های هنری در شکل تولید و ارائه آثار خلاقه در بازه زمانی برگزاری این جشنواره به اتمسفر قالب آن استان و شهرستان بدل کنند. مسوولان باید به این مهم اهتمام ورزند تا نگاه حمایتی و ارتباط مستقیم استادان با هنرجویان صرفاً متکی به برگزاری چند روزه این جشنواره نباشد و با ایجاد دبیرخانه ثابت و دائمی در طول سال، ارتباط جوانان هنرمند با استادان بخش‌های مختلف را به شکل مستمر و پیگیرانه به گونه‌ای برقرار سازند تا روند شناخت و کشف استعدادها و جوان برای تربیت هنرمندان حرفه‌ای نسل آینده با آسیبی به نام نگاه مقطعی جشنواره‌ای مواجه نشود.

تلفیقی از نگاه آماتور و آکادمیک

جمال رحمتی | استاد کارگاه و داور بخش کاریکاتور

همراهی استاد کارگاه‌ها با هنرمندان جوان در دو ساحت قالب و محتوا به هنرجویان کمک می‌کند؛ به همین سبب معتقدم، جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران در قیاس با دیگر جشنواره‌های حوزه تجسمی از نظر کیفیت، خروجی، اثرگذاری و جریان بخشی، فاصله‌ای بسیار بالا دارد. بسیاری از استادان و داوران حاضر در این رخداد هنرمندانی هستند که در سال‌های نخست برگزاری جشنواره هنرهای تجسمی جوانان، سابقه حضور در این رخداد را به عنوان هنرجو داشتند. برگزاری چرخشی جشنواره هنرهای تجسمی جوانان در سراسر ایران باعث شده که بسیاری از شهرستان‌ها و استان‌ها برای میزبانی شایسته از این رخداد امکانات و توانمندی‌های خود را در میزبانی از رویدادی هنری توسعه دهند. فارغ از چند شهر بزرگ دیگر هنرجویانی که از سراسر ایران در این جشنواره شرکت می‌کنند وقتی رفتار یکسان و موقعیت برابر خود با هنرمندان شهرهای بزرگ را مشاهده می‌کنند، اعتماد به نفس‌شان در سایه این رفتار عادلانه، تقویت می‌شود. همین عامل موجب می‌شود آنها فارغ از استرس و چالش‌های مرسوم چنین رویدادهای رقابتی، اقدام به تولید آثار هنری کنند؛ چرا که می‌دانند در نهایت دیدگاه، قدرت قلم و مدیریت‌شان در تولید اثر هنری به شکل برابر مورد داوری قرار می‌گیرد. بسیاری از این هنرجویان به ویژه در استان‌ها و شهرستان‌ها، سال‌ها تلاش می‌کنند تا بتوانند با یکی از استادان به نام در حوزه‌های ۹ گانه این جشنواره ارتباط برقرار کنند؛ حال در طی بازه زمانی کارگاه‌های جشنواره این فرصت در اختیار جوانان قرار می‌گیرد تا با هنرمندان حرفه‌ای عرصه هنرهای تجسمی همراه شوند و همین فرصت نه تنها به معرفی آنها منتج می‌شود که زمینه تعامل میان بدنه هنرآموزان و دانشجویان را با استادان فراهم می‌سازد. جشنواره هنرهای تجسمی جوانان بستری برای محک زدن توانمندی‌های هنرمندان جوانی است که آرام آرام گام‌های حضور در مسیر حرفه‌ای شدن را طی می‌کنند.

شناخت صحیح مسیر آینده

فرهاد فزونی | استاد کارگاه و داور بخش گرافیک

این جشنواره به شکلی عادلانه به هنرمندان سراسر کشور امکان می‌دهد همپا و دوشادوش هنرمندان حاضر در پایتخت به معرفی ظرفیت‌ها و خلاقیت‌های هنرمندانه‌شان بپردازند.

نتیجه برگزاری چنین جشنواره‌هایی در استان‌ها و شهرستان‌ها آن است که مخاطبان و دیگر هموطنان‌مان نیز با شکل، شیوه، فضا و جهان هنرهای تجسمی آشنا می‌شود. این مساله می‌تواند علاوه بر گسترش نگاه عموم مخاطبان به فعالیت‌های هنری، زمینه و بستری را برای آشنایی هرچه بیشتر آنها با شاخه‌های مختلف هنرهای تجسمی فراهم کند.

مهم‌ترین خروجی‌های این جشنواره آشنایی هنرجویان و دانشجویان جوان شرکت‌کننده در این رویداد در شناخت صحیح مسیر آینده حرفه‌ای‌شان و شکل‌گیری جهان بینی، طرز نگرش و رویکرد‌های مختلف در ارائه آثار هنری است. این جشنواره نه تنها هنرجویان را از آزمون و خطاها باز می‌دارد که حرکت به سمت مسیری خلاف جهت را به آنها می‌آموزد. به همین سبب است که معتقدم این رویداد به شکل‌گیری نگاه حرفه‌ای آنها در بازه زمانی کوتاه‌تری منتج می‌شود.

هنرجویان جوان این جشنواره با پی‌گرفتن نظرات استادان علاوه بر اتکا به ظرفیت‌های هنرمندانه‌شان، مسیری صحیح را در تفکیک مسائل جزئی و کنار هم قرار دادن آنها برای شکل‌گیری کلیتی به نام خلق اثری واحد به عنوان سرنخی از استادان و داوران دریافت می‌کنند تا بتوانند در شکل‌گیری کلاف هماهنگ خلق و تولید اثر هنری‌شان مسیری صحیح را بیابند.

در حقیقت شکل‌گیری مساله‌ای به نام ایده پردازی منطبق بر نگرش و جهان بینی هنرجویان در آینده می‌تواند مهمترین عنصر راهگشا در تعیین مسیر صحیح از مسیرهایی که ممکن است آنها را به بیراهه هدایت کند به شمار رود.

نمی‌توان از جشنواره انتظار معجزه داشت

کامبیز صبری | استاد کارگاه و داور بخش مجسمه

باید بپذیریم که حمایت از ساحت هنر در کشور ما حمایتی گسترده نیست و به واسطه برگزاری یک رخداد مانند جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران نمی‌توان انتظار معجزه و خلق اتفاقات بزرگ را داشت. یک رویداد به تنهایی نمی‌تواند، حرکتی عظیم در قامتی شگفت‌انگیز را برای مسئولان، استادان و هنرجویان فراهم کند.

برگزاری این رویداد هنری در قامت یک سمپوزیوم؛ برجسته‌ترین ویژگی این جشنواره به شمار می‌رود. سمپوزیوم‌ها رویدادهایی هستند که در یک بازه زمانی محدود و مشخص هنرمندان را وادارند از ایده تا اجرای نهایی اثر خود را خلق کنند. قرار گرفتن نوجوانان و جوانان نوقلم در خلال این رویداد و برخورد آنها با اتفاقی به نام سمپوزیوم بدون هیچ تردیدی مهمترین ویژگی جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران است که در هیچ رویدادی در کشورمان نظیر و نمونه ندارد. دیگر ویژگی مهم این جشنواره به تمرکز گریزی و دوری از پایتخت و برگزاری در استان‌ها و شهرستان‌های مختلف باز می‌گردد. این مسئله باعث می‌شود تا جوانانی که در آغاز راه فعالیت حرفه‌ای خود هستند بتوانند ضمن آشنایی با هنرمند هم‌نسل خود با نگاه و تجربیات هنرمندان حرفه‌ای آشنا شوند و به این واسطه بتوانند دورنمای فعالیت حرفه‌ای خود را در آینده به درستی تصویر و ترسیم کنند. در ضمن حضور هنرمندان جوان از استان‌ها و شهرستان‌های مختلف در نقطه‌ای واحد ضمن آشنایی آنها با فرهنگ، طبیعت و جغرافیای اقلیم متنوع کشورمان می‌تواند رویکردی دیگرگون را در شکل‌گیری و تاثیرگذاری محیط و بافت فرهنگی در خلق آثار هنرهای تجسمی به ویژه در شاخه‌ای مانند مجسمه برای هنرمندان فراهم آورد. تعداد رخدادی مانند جشنواره هنرهای تجسمی جوانان که پایه و بستر شکل‌گیری خود را بر جریان‌سازی و تربیت نسل آینده هنرمندان کشور با تاکید بر جوانان و نوجوانان هنرمند استوار کرده، باید آنقدر در طول سال زیاد باشد تا بتوانیم پاسخگوی خیل مشتاق هنرمندان جامعه جوان کشور خود باشیم.

دست بالای جشنواره هنرهای تجسمی جوانان در نسل سازی هنرمندان آینده

کیارنگ علایی

رویکرد جدید برنامه ریزی متولیان این جشنواره امری قابل تقدیر به شمار می رود. اگر بنا باشد تا نگاه آسیب شناسانه ای به بخش کارگاهی جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ببندیم؛ می توانیم مدت زمان کوتاه دوالی سه روزه برگزاری کارگاه ها را به عنوان آسیب مهم آن به شمار آوریم. چرا که ممکن است مفاهیم و مطالب مد نظر مدرس کارگاه در طی این بازه زمانی کوتاه به هنرجویان منتقل نشود. به ویژه در حوزه عکاسی که نیازمند فعالیت میدانی است و مانند گرافیک و یا تصویر سازی؛ بیشتر فعالیت آن در حیطه کارگاه و فعالیت استودیویی انجام نمی شود. این دسته از رشته ها در بازه شتابناک روزهای محدود جشنواره ممکن است که قربانی شوند و در سایه قرار گیرند. به همین سبب تلاش می کنیم در حوزه ای مانند عکاسی، با توجه به زمان

جشنواره هنرهای تجسمی جوانان برخلاف رویکرد اغلب جشنواره های حوزه تجسمی کشور، اصلی ترین محور خود را بر پشتوانه سازی هنرمندان آینده کشور استوار کرده است. در دیگر جشنواره ها ممکن است که تحقق این رویکرد بیشتر جنبه شعاری داشته باشد؛ اما هنگامی که نگاه مان را بر شکل عملیاتی استوار می کنیم، متوجه می شویم که در حوزه ی آینده سازی نسل هنرمندان کشور، جشنواره ی هنرهای تجسمی جوانان نسبت به دیگر رخدادهای این عرصه هنری دستی بالاتر دارد.

در کنار این سیاست کلان، نکته بارز جشنواره هنرهای تجسمی جوانان آن است که مفهومی به نام رقابت در لایه های این جشنواره نهفته است. یعنی هنرمندان و هنرجویان حاضر در این رخداد بیشتر برای کسب تجربه و هم دوشی با استادان کارگاه ها و داوران بخش های مختلف این رخداد در چنین رویدادی حضور پیدا می کنند تا آنکه بخواهند در قالب یک جشنواره ی هنری در زمینه رقابت؛ گوی سبقت را از یکدیگر بریابند.

شاهد این مدعا آنکه این رخداد در هر ۹ شاخه تنها یک برگزیده دارد و جایزه آن نیز آنچنان جایزه بزرگی از حیث مادی نیست که شاهد باشیم هنرجویان حاضر در این رخداد برای به دست آوردن آن نخستین هدف خود را کسب جایزه قرار دهند. درست در نقطه مقابل چنین رویکردی، تمامی حاضران و هنرجویان جوان در این رخداد؛ مهمترین اولویت خود را در زمینه آموزش و کسب تجربه قرار می دهند. به همین سبب معتقدم در دستور کار قرار گرفتن نحوه گزینش و پذیرش هنرجویان برای حضور در این رویداد بر اساس فایل ها و آثار ارسالی به این جشنواره و در ادامه، برگزاری کارگاه های آموزشی در قالب سیاست گذاری

بسیار محدود و شرایط نوری خاصی که در این منطقه جغرافیایی حاکم است هنرجویان بتوانند خود را تطبیق دهند؛ چرا که هدف کلان آن است که هنر جوانان در این جشنواره از فرصت نادری چون مشاوره، ارتباط و گفتگوی مستقیم با استادان کارگاه‌ها و در نهایت داوران جشنواره بیشترین بهره را ببرند. در حقیقت رد و بدل شدن این دست از گفتگوها و تجربیات هنرجویان جوان با استادان و بازگو کردن آسیب‌ها و اشتباهات جوانان به شکل رو در رو در گفتگو با استادان کارگاه، برگ برنده‌ای است که جشنواره هنرهای تجسمی جوانان را در قیاس با دیگر جشنواره‌های عرصه تجسمی در جایگاه بالاتری قرار می‌دهد. در حقیقت داوری این جشنواره در فضایی خصوصی و در عین حال صمیمی و دموکرات شکل می‌گیرد و همین مسئله است که برگزاری کارگاه‌های جشنواره هنرهای تجسمی جوانان را در نوع خود نمونه و ممتاز و بارز می‌سازد.

در تمام جهان شاهد هستیم که در ذیل برگزاری رخداد‌های لابراتواری و کارگاهی، هنرجویان در قالب یک برنامه مدون، مشخص و برنامه‌ریزی شده با استاد همراه‌اند تا آثارشان در محیطی دوستانه کالبدشکافی و به چالش کشیده شود. هدف اصلی این کارگاه‌ها در تمامی جهان به همین گونه است از کشور آلمان گرفته تا جشنواره هنرهای تجسمی جوانان در ایران. هدف نخست به چالش کشیدن هنرجویان جوان است اما مسئله مهم آن است که در قالب این رویکرد چالش انگیز، هنرجویان جوانی که نخستین گام‌های فعالیت خود را برمی‌دارند دچار آسیب روحی نشوند و استادان در فضایی دموکرات و عادلانه آثارشان را قضاوت کنند. در قالب این مکالمه رو در رو و صمیمانه است که شاهدیم در کنار انتقال تجربیات استادان؛ بار علمی و آموزشی کارگاه‌ها نیز رعایت می‌شود.

جشنواره هنرهای تجسمی جوانان در این عرصه گامی فراتر برداشته و آن‌اینکه در مرحله داوری نیز شاهد تعامل هنرجویان با استادان و داوران کارگاه هستیم. همین نگاه و همراهی است که مفهومی به نام رقابت را در لایه‌های زیرین و مسئله‌ای به نام آموزش را در برگزاری این رخداد در الویت نخست قرار می‌دهد. به عنوان استاد داور بخش عکاسی در مواجهه با هنرجویان این جشنواره در نگاهی کلان رویکرد گذشته محور؛ حال انگارانه و آینده‌نگرانه را مدنظر قرار داده‌ام. در رویکرد گذشته محور به مرور دانش و آموخته‌های هنرجویان توجه داریم؛ در مفهوم حال انگارانه، تلاش می‌کنیم در قالب بازه زمانی کوتاه دو الی سه روزه و در محیطی مشخص مانند ایلام، مدیریت و طراحی پروژه و انجام عکاسی مدنظر قرار دهیم و در گام سوم با توجه به انتقال دانش استادان و داوران کارگاه؛ تلاش می‌کنیم تا مسیر حرکت و هدایت هنرجویان را هموارتر کنیم. این هموار سازی بر اساس نگرش، تفکر و جهان‌بینی هنرجویان از یک سو و از سوی دیگر میزان دانش علمی و آکادمیک آنان برای هنرجویان از سوی استادان برای ریل‌گذاری حرکت و مسیر آینده این جوانان برنامه‌ریزی می‌شود.

برگزاری جشنواره هنرهای تجسمی جوانان در قالب چرخشی در استان‌ها و شهرستان‌های کشورمان در نگاه نخست با توجه به اینکه هر سال شاهد تائیده شدن نور این جشنواره به یکی از استان‌ها و شهرستان‌های کشورمان هستیم مفید و موثر است. اما با این وجود معتقدم برخی از استان‌ها و شهرستان‌ها در حوزه ظرفیت‌های اجرایی و برگزاری این جشنواره از بن‌مایه ضعیفی برخوردار هستند. به همین سبب است که برگزاری این جشنواره در برخی از سال‌ها در تعدادی از استان‌ها و شهرستان‌های کشور صرفاً فقط در حد صورت‌برگزاری و نام آن استان باقی مانده و به قول معروف شکل ظاهری را حفظ کرده است و در مقام نگاه کیفیت‌گرایانه نتوانسته نه‌الگوهای متولیان و برنامه‌ریزان این رخداد و نه انگاره‌های استادان و داوران کارگاه را برآورده سازد.

باید بپذیریم از نظر سخت‌افزاری بسیاری از امکانات در استان‌ها و شهرستان‌های محروم وجود ندارد و در عرصه هنرهای تجسمی، امکانات سخت‌افزاری و زیرساخت‌های ابتدایی از مهمترین اصول برای برداشتن نخستین گام‌ها به ویژه در حوزه آموزش جوانان در رشته‌های مختلف هنرهای تجسمی به شمار می‌رود. بر این اساس معتقدم که اداره کل هنرهای تجسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی پیش از انتخاب میزبان، نخست باید راستی‌آزمایی در زمینه ظرفیت‌ها، زیرساخت‌ها و بن‌مایه‌های استان‌ها و شهرستان‌هایی که به عنوان میزبان این رویداد را مدنظر قرار دهد تا به تا با انتخابی صحیح بتوان شاهد برآورده شدن نگاه کیفی و اجرایی شدن سیاست‌های کلان این جشنواره در ساحت عملی آن باشیم.

باید بپذیریم از نظر سخت‌افزاری بسیاری از امکانات در استان‌ها و شهرستان‌های محروم وجود ندارد و در عرصه هنرهای تجسمی، امکانات سخت‌افزاری و زیرساخت‌های ابتدایی از مهمترین اصول برای برداشتن نخستین گام‌ها به ویژه در حوزه آموزش جوانان در رشته‌های مختلف هنرهای تجسمی به شمار می‌رود

جشنواره‌های به رنگ فردا، به قلم هنر

گذری بر بیست و شش سال جشنواره هنرهای تجسمی جوانان

بود و تقویم سال ۶۷ را نشان می‌داد؛ نسلی که آرام آرام کودکی سپرده به جنگ و انقلاب را به جوانی پیوند می‌دادند در قامت هنرمند رخ نشان می‌دادند. سیاست‌گذاران و متولیان فرهنگ بر آن شدند تا برای تربیت نسلی که قرار است قدراست کنند، قامت قلم هنرشان تربیتی متفاوت پیدا کند.

اینجا بود که برای نخستین بار مرکز مطالعات و تحقیقات هنری به مدیریت محمدرضا لاهوتی با همراهی استاد حسین زمردی نخستین خشت از سنگ بنای جشنواره‌ای را بنا نهاد که امروز در تابستان ۹۸ بیست و ششمین دوره‌ی آن را می‌گذرانیم؛ جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران...

میدان، عرصه‌ی جولانگاه جوانانی بود که نخستین نفس‌های خود را در انقلاب اسلامی کشیدند؛ پس چه بهتر که نخستین گام از

سال‌هاست که تابستان، میعاد و میقات جوانان هنرمندی است که دل در گرو نقاشی و طراحی، عکاسی، مجسمه‌سازی، تصویرسازی، گرافیک، کاریکاتور، نگارگری و خوشنویسی دارند و می‌خواهند میراث هنرهای تجسمی را به دوش بگیرند و نام و اثرشان را ثبت کنند.

جشنواره‌های هنری، وقتی که دهه دوم عمرشان را تمام می‌کنند و قدم در سومین دهه‌ی زندگی خود می‌گذارند دیگر بالغ شده‌اند و بالیده‌اند و می‌توانند سری بالا کنند و سینه‌ستبر کنند که ما بیست و چند ساله شدیم. رعنا و رشید... جشنواره‌ی تجسمی جوانان نیز در این رده و جایگاه ایستاده و قدرشیدش را به رخ دیگران می‌کشد. از همان روزهایی که در اداره‌ی کل هنرهای تجسمی حرف و حدیث این جشنواره گل انداخت و دستانی آستین بالا زدند و یا علی گفتند، تا امروز که بیست و شش دوره گذشته، پرونده و کارنامه‌ی دلچسبی به جا مانده و از آنها که آمدند و جایزه گرفتند و برگزیده شدند، امروز بسیاری نام‌آور رشته‌ی خود هستند و سری بین سرها دارند و از قضای روزگار، استاد همان جشنواره‌ای شده‌اند که خود روزی هنرجویش بودند.

جشنواره‌های هنری با پسوند جوان، در هر رسته و رشته‌ای که باشد بوی فردا می‌دهد. بوی بالندگی... هنرهای تجسمی از آنجا که خود خانواده‌ای بزرگ است از هر سنخ و رشته، جشنواره‌ی جشنواره‌ها هم می‌تواند باشد. این همه رشته‌ی هنری که هر یک تاریخ مفصلی دارند و می‌توانند جشنواره‌های ویژه خود را برگزار کنند و حالا همه کنار هم جمع آمده‌اند تا در لباس و کسوت دیگری هم را بسنجند و دوستی‌ها را کنار هم بیازمایند.

روزی که انقلاب اسلامی ایران ۱۰ ساله شده بود و جنگ تحمیلی هفت ساله و به نفس‌های آخر افتاده

جشنواره هنرهای تجسمی جوانان کشور در مشهد مقدس و همراه با فضای عرفانی این مکان قدسی همسو باشد... به ترتیب همدان، سمنان و اصفهان هشت دوره نخست جشنواره هنرهای تجسمی جوانان را یک به یک میزبانی کردند.

بعد از هشت سال، سیاستگذاری و برگزاری جشنواره‌ی تجسمی جوانان آرام آرام، محور و نگاهی مشخص پیدا کرد. دفتر مطالعات با علم به اینکه اعتقاد به رشد جامعه هدف باید از پایین‌ترین سطح شکل بگیرد و پایین‌ترین سطح در حوزه شرح وظایف دفتر با نگاه کلان نسبت به تربیت نسل جدید هنرمندان و جوانان ۱۸ تا ۲۴ ساله بود، همین گروه سنی را هدف قرار داد. امروز نیز بعد از گذشت بیش از ربع قرن تجربه، جشنواره هنرهای تجسمی جوانان هنوز هم جوانان ۱۸ تا ۲۴ ساله را با متر و معیار استادان هنرهای تجسمی می‌سنجد و داوری می‌کند.

دوره اول تا پنجم جشنواره (۱۳۶۷ تا ۱۳۷۱) با مدیریت محمدرضا لاهوتی به عنوان مدیرکل دفتر هنرهای تجسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، و دبیری حسین زمردی برگزار شد. از سال ۷۲ تا سال ۷۶ در دوره مدیریت سید محمد صفی در دفتر هنرهای تجسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، زنده یاد جمال خرمی نژاد دبیری پنج دوره جشنواره هنرهای تجسمی را از دوره ششم تا دهم بر عهده داشت.

در زمان مدیریت علیرضا سمیع آذر، سید محمد فدوی دبیر جشنواره شد. هرچند عمر دبیری او کوتاه بود چرا که جشنواره بعد از گذشت ۱۱ سال نیاز به تنفس داشت. پس از سال ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۴ به مدت پنج سال مسئولان و متولیان امر فرهنگ ایستادند و عقبه دهه نخست جشنواره را برای سیر تطور و تحول آن؛ آسیب‌شناسی کردند تا اینکه در سال ۱۳۸۵ در زمان مدیریت حبیب صادقی در دفتر هنرهای تجسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی دوره‌های سیزدهم و چهاردهم جشنواره در اردبیل با دبیری یعقوب امدادیان برگزار شد.

در دوره پانزدهم بنا بر آن شد تا جشنواره به شکل بین‌المللی برگزار شود؛ پس دوره‌های پانزدهم، شانزدهم و هفدهم هر سه به میزبانی گرگان در دوره مدیریت محمود شالویی در دفتر هنرهای تجسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با دبیری سعید فلاح‌فر رنگ و بوی بین‌المللی گرفت.

جوان؛ جوان ایرانی بود و پیشانی نوشت جشنواره، تربیت نسل آینده‌ی هنرمندان ایران زمین. پس از دوره هجدهم تا بیستم بار دیگر این رخداد در گستره ملی برگزار شد که تا به امروز نیز ادامه دارد. دوره بیست و یکم تا بیست و ششم، در دوره مدیریت مجید ملانوروزی و هادی مظفری در اداره کل هنرهای تجسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی؛ رضوان صادق زاده ششمین سال دبیری جشنواره هنرهای تجسمی جوانان را تجربه می‌کند. اردبیل، نیشابور، سنجند، کرمان، تبریز و امروز ایلام میزبان جشنواره ملی هنرهای تجسمی جوانان بودند و هستند.

در ابتدای همین روایت آشنا اشاره شد که جوانان دیروز و سال‌های نخستین برگزاری این رویداد؛ امروز استادان جشنواره‌ای شدند که خود روزی هنرجوی آن بودند. کافی‌ست نگاهی به اسامی داوران بیست و پنج دوره قبلی بیندازیم؛ اسامی، آشنا؛ نام‌ها، بزرگ؛ کارها، ارزشمند و جریان ساز و یاد‌های برخی که دیگر در این جهان زیست نمی‌کنند ماندگار و مانا...

مرحوم سید جمال الدین خرمی نژاد، زنده نام جواد حمیدی، نصرالله افجه‌ای، ناصر پلنگی، غلامعلی طاهری، قباد شیوا، شاهرخ اکبری دیلمقانی، احمد وکیلی، اردشیر رستمی، عبدالله محرمی، بهمن عبدی، جواد علیزاده، فرشید مثقالی، علیرضا کریمی صارمی، بهمن شریفی، جلیل جوکار و فراوان فراوان نام‌ها را می‌توان در قامت استادان کارگاه و داوران این جشنواره تصویر و ترسیم کرد. ذکر آن دسته از داوران و استادان که رفت حداقل تجربه حضور در سه دوره جشنواره را داشتند و اگر قرار بود نام تمامی آنها به خط شود قطعاً فرصت، مجال و مقالی فراخ‌تر را می‌طلبید.

به هر روی جشنواره هنرهای تجسمی جوانان اکنون نام و جایگاه ارزنده خود را یافته و با تلاش همین هنرجویانی که امروز در ایلام اند و فردا هنرمندان بنام کشورمان خواهند بود و با عنایت مدیران وقت به اهمیت این جشنواره، می‌توان انتظار داشت که جشنواره جوانان استمرار هنر و آموزش آن را در ایران زمین نوید می‌دهد.

**امروز نیز بعد از گذشت
بیش از ربع قرن تجربه،
جشنواره هنرهای
تجسمی جوانان هنوز
هم جوانان ۱۸ تا ۲۴ ساله
را با متر و معیار استادان
هنرهای تجسمی می-
سنجد و داوری می‌کند.**

حضور بانوان در عرصه خوشنویسی بسیار امیدبخش است

علی اشرف صندوق آبادی | قائم مقام انجمن خوشنویسان ایران و عضو شورای سیاست گذاری بیست و ششمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان

و آینده سازان کشورمان را به ویژه در عرصه‌ی هنرهای تجسمی تصویر می‌کند. دیگر سرمایه بزرگ جشنواره هنرهای تجسمی، همراهی و گفت‌وگوی جوانان با استادان کارگاه‌ها و داورانی است که در نهایت حاصل فعالیت هنرمندان آنها را به قضاوت می‌نشینند و شکی در این مسئله وجود ندارد که فارغ از چتر واحدی به نام جشنواره هنرهای تجسمی جوانان چنین آوردگاهی برای همراهی و مواجهه جوانان هنرمند کشورمان با نام‌آوران عرصه‌های مختلف هنرهای تجسمی محقق نمی‌شود.

هر کدام از این استادان در شرایطی فارغ از جشنواره هنرهای تجسمی ممکن است که دست نیافتنی باشند؛ این جشنواره، موقعیت مناسبی است تا جوانان حاضر در این رخداد از چنین بزنگاهی بیشترین آورده را برای خود در

جوانان موتور محرک و مغز متفکر جامعه به شمار می‌روند و بدون هیچ تردیدی جوانان امروز، رهبران و مدیران آینده به شمار می‌رود. بر همین اساس معتقدم هزینه برای نسل جوان برای آینده سازی کشورمان با استناد به دانش، انرژی و پویایی جوانان امروز؛ سرمایه گذاری به شمار می‌رود نه هزینه کرد! در طی ۲۶ سال برگزاری جشنواره هنرهای تجسمی جوانان، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و مرکز تجسمی این وزارتخانه به شکلی هدفمند در برگزاری این رخداد حرکت کردند. استقبال رو به افزایش در هر دوره از این جشنواره از سوی جوانان و حضور شورانگیز آنها نشان می‌دهد که راه این جشنواره از گام نخست تا به امروز به درستی طی شده است.

همچنین این مهم نشان دهنده آن است که اساس سیاست گذاری هنرهای تجسمی با مدیریت هادی مظفری در مسیر هدایت جشنواره هنرهای تجسمی جوانان بیش از گذشته بر محور حمایت، هدایت و آموزش نسل جوانی قرار گرفته است که در آینده می‌توانند پرچم‌دار هنر متعالی ایران به ویژه در شاخه هنرهای تجسمی باشند.

نباید فراموش کرد که جوانان ما لازم است در فرصت‌هایی مغتنم چون جشنواره هنرهای تجسمی جوانان گرد هم آیند. در چنین بزنگاه‌هایی آن جوانان می‌توانند فرهنگ‌ها، آداب، رسوم و سنن اقلیم خود را با یکدیگر به اشتراک بگذارند. در سایه‌ی تعامل آنها با استادانی که کوله باری از تجربه را با خود حمل می‌کنند، از بحر بی‌کران دانش، ولو به قدر قطره‌ای تجربه کسب کنند. به همین سبب است که جشنواره هنرهای تجسمی جوانان؛ آوردگاهی صمیمانه و در عین حال لبریز از نگاه علمی برای جوانان

ادامه مسیر فعالیت هنرمندانه‌شان کسب کنند.

تعامل و همراهی در رشد مسیر هنری جوانان، به مثابه رویکرد و حرکتی جهشی به شمار می‌رود. در آن روی سکه؛ امید، انگیزه، خواست، میل و اراده‌ی جوانان کشور را برای قدم گذاشتن در مسیری که در آینده‌ای نه چندان دور می‌توانند خود را در قامت استادان و داوران جشنواره‌های مختلف هنرهای تجسمی از جمله جشنواره هنرهای تجسمی جوانان تجسم کنند، افزایش می‌دهد.

برگزاری جشنواره هنرهای تجسمی جوانان به شکل چرخشی، بازگوکننده این سیاست مهم و هدف کلان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و بازوی اجرایی آن در شاخه تجسمی، یعنی اداره کل هنرهای تجسمی این وزارتخانه در زمینه تمرکززدایی و کمک به بالندگی استان‌ها و شهرستان‌ها در عرصه میزبانی از رخداد های ملی و بین‌المللی با عطر و بوی هنرهای تجسمی کشور به شمار می‌رود.

به عنوان مثال، امروز سیاست انجمن خوشنویسان ایران نیز بر مجموعه‌ای از فعالیت‌های هنرمندان سراسر کشور استوار است تا بتوانند از تمامی ظرفیت‌های استان‌ها و هنرمندان شناخته شده ایران در قامت فعالیت آموزشی و توسعه هنر خوشنویسی بهره کافی را ببرند و بر خلاف سالیان گذشته تا حد امکان تمرکز خود را از تهران به عنوان پایتخت ایران دور کنند و در راستای افزایش زیرساخت‌ها و توسعه فضای هنری در سراسر کشور، از بستر پویای هنرهای تجسمی بهره ببرند.

از سوی دیگر داوران و همچنین هنرجویان جوان حاضر در این جشنواره نباید مدام بر این مسئله تاکید کنند که استان‌ها و شهرستان‌های میزبان برگزاری جشنواره هنرهای تجسمی جوانان باید استان‌های برخوردار از تمامی امکانات و هم‌راستا با توانمندی‌ها و ظرفیت‌های محیطی مانند تهران باشند.

شاید برگزاری جشنواره هنرهای تجسمی جوانان به ویژه در بخش کارگاهی با توجه به مدت زمان محدود دو-سه روزه آن در نگاه نخست؛ زمانی کوتاه به شمار رود. اما نباید ذهن جستجوگر و پرسش‌های متعدد جوانان و هنرجویان هنرهای تجسمی را نیز به سادگی فراموش کرد و از کنار آنها گذشت. این جوانان در همین بازه‌ی زمانی کوتاه مدت در تعامل با استادان و داوران کارگاه‌های ۹ گانه‌ی هنرهای تجسمی حاضر در این رخداد، علاوه بر افزایش و ارتقاء سطح علمی و دانش خود در حوزه فعالیت هنرهای تجسمی، می‌توانند با پاسخ دهی به پرسش‌های ذهنی‌شان، برای تبیین مسیر حرکت هنرمندانه خود گامی مهم بردارند.

پیش می‌آید که هنرجویان و جوانان هنرمند حاضر در چنین رخدادهایی در زندگی عادی خود برای پاسخگویی به یکی از پرسش‌های ذهنی‌شان حتی بیش از یک سال نیز تلاش کنند و در نهایت نیز به پاسخ سوال ذهنی خود دست پیدا نکنند. اما حضور در چنین رویدادهایی مانند جشنواره هنرهای تجسمی جوانان می‌تواند علاوه بر پاسخگویی به سوالات مکررشان؛ مسیر حرکت، رشد و توسعه فعالیت آنها را سال‌ها به جلو بیاورد.

در حوزه هنر خوشنویسی کشور باید به این نکته اشاره کرد که شاید در سال‌های نخستین انقلاب اقبال و استقبال مردم برای حضور، آموزش و حرکت در مسیر توسعه هنر خوشنویسی رشد بسیار چشمگیری داشت در ادامه مسیر با کند شدن این رشد در مواردی شاهد سیر نزولی بودیم. اما طی چند سال اخیر به ویژه با حضور جوانان علاقمند در این عرصه، بار دیگر شاهد استقبال گسترده‌ی جوانان کشورمان در سراسر کشور و هنرمندان جوان ایران زمین به هنر خوشنویسی هستیم.

نکته مهم طی چند سال اخیر آن بوده است که میزان استقبال از هنر خوشنویسی چه در زمینه آموزش و چه در مسیر تعالی در این هنر و تبدیل شدن به استادان ممتاز و فوق‌ممتاز در عرصه هنر خوشنویسی میان بانوان ایرانی رشد چشمگیری داشته است. به حدی که امروز شاهد افزایش حضور بانوان هنرمند در رتبه‌های عالی هنر خوشنویسی در کشور هستیم.

این می‌تواند نوید دهنده روزهای درخشانی در عرصه هنر خوشنویسی به عنوان یکی از هنرهای ملی کشورمان به شمار رود و قطعاً همراهی هنرمندان جوان با این هنر و به اشتراک گذاشتن نگرش و دانش علمی خود در رویدادهایی مانند جشنواره هنرهای تجسمی جوانان در همراهی با استادان از یک سو و از سوی دیگر در سایه تلاش و ممارست‌شان در رشد، فراگیری و توسعه هنر خوشنویسی ایران نقشی غیرقابل انکار دارد.

**نکته مهم طی چند سال
اخیر آن بوده است که
میزان استقبال از هنر
خوشنویسی چه در
زمینه آموزش و چه در
مسیر تعالی در این هنر و
تبدیل شدن به استادان
ممتاز و فوق‌ممتاز در
عرصه هنر خوشنویسی
میان بانوان ایرانی رشد
چشمگیری داشته است**

از ایلام کهن تا ایلام امروز میزبان هنرهای تجسمی

گزارش آیین گشایش بیست و ششمین جشنواره
هنرهای تجسمی جوانان ایران

چنین روایت کرد:
مردی به گل فروشی می رود
و گل می خرد
دختر گل فروش گل را می پیچد
مرد دست در جیب می کند
تا پول درآورد
و به گل فروش دهد
اما در همان وقت
ناگهان دست بر قلبش می گذارد
و به زمین می افتد
همین که می افتد
سکه ای به زمین می غلتد
و بعد گل به زمین می افتد
هم زمان با مرد
هم زمان با پول
دختر گل فروش برجای ماند
با سکه ای که بر زمین می غلتد

چهارشنبه سی ام مرداد ماه، دانشگاه ایلام در عصر تابستانی خنک، میزبان هنرمندانی از سراسر کشور بود. هنرمندی از جنسی دیگر، نمایشوار، دیگران را به خود خواند، دخترک گلفروشی که گویی از هر جای ایران سربرآورده بود. داستان از عشقی می گفت به ایران و انسان و آنان که رفتند و نامشان را بر سرنوشت جوانان امروز چنان گره زدند که هیچ دستی توان باز کردن آن را ندارد. از کیوتیهای حرم تا کیوتیهای جوانی که در شهرهای مرزی جنوب و غرب خاک وطن را بر چشمان خود کشیدند تا دست جوان امروز همین خاک را بگیرد و ببالد و هنر خود را به افتخار نقش بر جهان کند. آنان که مزارشان مزین شد به نام شهید گمنام. آیین گشایش جشنواره بر مزار شهیدان گمنام که در محوطه دانشگاه ایلام دفن شده اند برگزار شد. در آغاز مراسم، بازیگر تئاتر ایلام فاطمه محمدیان، متنی را به نام دسته گل پنجاه و پنج به نویسندگی و کارگردانی محمد اسماعیل بیگی اجرا کرد. این پرفورمنس کار گروه تئاتر پرسونا بود. پس از این اجرا و گلباران مزار شهدای گمنام عمران خودآموز مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان ایلام به مهمانان هنرمند خوش آمد گفت و بر این نکته صحنه گذاشت که ایلام هر چند در سختی امکانات این جشنواره را برگزار کرده است اما مقدم همه مهمانان هنرمند را گرامی می دارد و امیدواریم که در این چند روز در ایلام و جشنواره هنرهای تجسمی جوانان خاطره خوبی را خود به شهرهایتان ببرید. خودآموز گفت: امروز ایلام به عنوان مهد تمدن دیرپای ایلام کهن میزبان جوانان هنرمند ایران در زمینه هنرهای تجسمی است. سپس رضوان صادق زاده دبیر جشنواره نیز با خوش آمدگویی به هنرمندان گفت: اجرای این پرفورمنس مرایاد شعری از ژاک پره و رانداخت که داستان دختر گل فروشی را روایت می کند که مردی می خواهد از او گل بخرد. صادق زاده شعر را این

باگلی که تباه می شود
 بامردی که جان می دهد
 قطعا این ماجرا خیلی غم انگیز است
 و دختر گل فروش
 باید کاری کند
 ولی نمی داند چه کند
 نمی داند
 از کجا شروع کند
 کارهای زیادی می شود کرد
 بامردی که جان می دهد
 باگلی که تباه می شود
 باسکه ای که بر زمین می غلتد
 و باز نمی ایستد از غلتیدن.

در این مراسم، هنرجویان حاضر در بیست و ششمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان و همچنین استادان کارگاه حضور داشتند.

**کارهای زیادی می شود کرد
 بامردی که جان می دهد
 باگلی که تباه می شود
 باسکه ای که بر زمین می غلتد
 و باز نمی ایستد از غلتیدن**

بیست
 و ششمین
 جشنواره
 هنرهای
 تجسمی
 جوانان
 ایران

26 TH
 FESTIVAL
 OF YOUTH
 VISUAL
 ARTS OF
 IRAN

نامه به هنرمند جوان

اول سلام بعد دوام

احمد وکیلی | طراح و نقاش

طراحی‌ها و کارهایت را دیدم و با تمام وجود به خود بالیدم که در کشورم چنین عزیزانی همچنان عاشق هستند و قلم می‌زنند و عاشقی می‌کنند. دلم می‌خواهد خاطره‌ای را برای ات بنویسم. سال ۱۳۵۸ استاد عزیزم هانیبال الخاص جمله‌ای را به من گفت که من هزاران بار آن را به شاگردانم گوشزد کرده‌ام. اول سلام بعد دوام.

عزیزتر از جانم!

پا به عرصه‌ی راهی گذاشته‌ای که عشق و بی‌قراری، بالاترین پاداش تو خواهد بود. لحظه لحظه خلاقیت را تجربه می‌کنی و آن لحظه را با هیچ پاداش مادی عوض نمی‌کنی. در عرش هستی و اوج لذت. گاهی هم آن لحظه فراهم نمی‌شود. باید بدانی که لحظه‌ی خلاقیت، چیزی نیست که دائم میسر باشد. برای آنکه دوباره تجربه‌اش کنی دوباره و دوباره و دوباره بی‌قرار باید باشی و عاشق. به مولانا پناه ببری که می‌گوید: عشق از اول سرکش و خونی بود / تاگریزد هر که بیرونی بود
من هنر را این‌گونه آموختم، تحمل ناملايمات، درسی است که هم‌پای هنر باید بیاموزی و بدانی که برای آن که عاشق باشی بهایی را پرداخت می‌کنی به عظمت عاشقی.

همکار جوان!

کار و کار و کار، بزرگ‌ترین پیشنهاد من به شماست. آگاهی، شرط اول در این راه دشوار است و از تو هنرمند ایرانی خواهد ساخت که جهان به تورشک بوزد.

به امید آن روز.

اکسیر عشق

محمد احصایی | خوشنویش و طراح گرافیک

فرزندم!

اکنون که این نامه را می خوانی من هشتاد بهار را مشق کرده ام. با کوله باری از زندگی، تجربه و حیرت در کارگاه هستی. زندگی من هم مثل زندگی تو آغاز شد. مثل زندگی همه، پراز فراز و فرودها، شادمانی ها و اندوه ها، رسیدن ها و نرسیدن ها.

و اگر عشق نبود هیچ چیز نبود.

گویند روی سرخ تو سعدی چه زرد کرد

اکسیر عشق بر مسم افتاد ز رشدم

فرزند عزیزم!

عشق، شالوده‌ی و شیرازه‌ی زندگی همه‌ی مردمان، به ویژه مردم این دیار است. مردمی که بارها افتاده و برخاسته‌اند و اندوه خود را با آوازه‌های غمناک سروده‌اند و عشق خود را در قوت و ضعف تعلیق و نستعلیق پالوده‌اند.

نور چشمم!

می دانم راهی را که من پیموده‌ام می پیمایی و آنجا که من ایستاده‌ام تو گام برمی داری. این راه به بلندای تاریخ پر شکوه ایران مان است، تو نیز در روزگاری باید بیاموزی و بیاموزانی و روزی شاگردت از تو می خواهد برای نوجوانان هنرمند کشور نامه بنویسی. بنویس، با عشق بنویس.

یوسف و هنر

مهنوش مشیری | تصویر ساز و نقاش

آن‌گاه یوسف را به چاه انداختند و کاروانی به تصادف از آن بیابان گذر کرد و به کنار حلقه‌ی چاه رسید. او را به بازار آوردند و هرکس بهایی پیشنهاد کرد. در آن میان، پیرزنی فقیر ایستاده بود و با سکه‌ای ناچیز خریداری شد.

به او گفتند تو با کمترین مبلغ آمده‌ای، پاسخ داد من با همه‌ی آنچه که داشته‌ام آمده‌ام. دیگران فقط بخشی از مال خود را می‌پردازند، و من همه چیز را. یوسف نماد زیبایی است و زیبایی جوهر و سر منشأ هنر. حال یوسف و هنر در چاه تاریک دنیا گرفتارند و اگرچه بسیاری در زمره‌ی خریداران اند، خواهان واقعی او کسی است که همه چیزش را بپردازد.

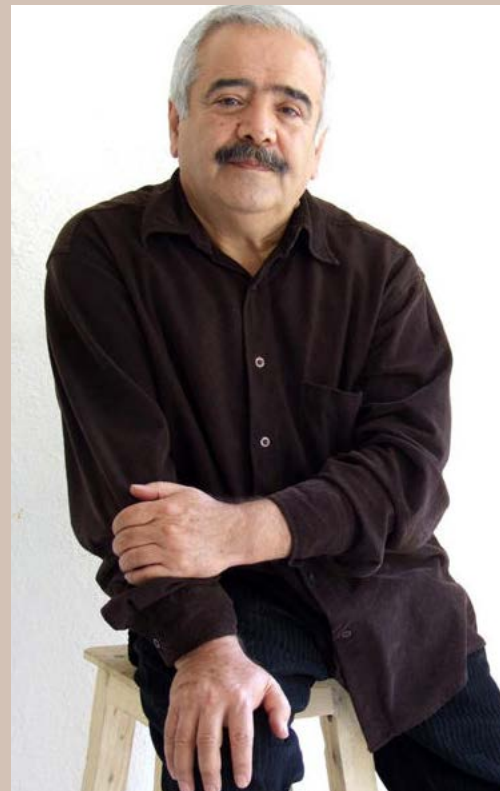
کار کنید، کار کنید و کار کنید

کامبیز درم بخش | کارتونیست

عزیزان من!

لطفاً برای هنرمند شدن عجله نکنید، هنرمند شدن زمان لازم دارد. هنرراهی سخت و طولانی است که باید همه-ی عمر بپیمایید.

بر اساس تجربه‌ی کاری با هنرمندان جوانی برخورد کرده‌ام که می‌خواستند هم‌زمان نقاش، مجسمه‌ساز، گرافیک‌ساز، تصویرگر، فیلم‌ساز و... باشند. من به شما می‌گویم که نمی‌شود. همیشه روی یک هدف تمرکز کنید و الا انرژی شما تقسیم می‌شود و به جایی نمی‌رسد. هنر شما نهالی است که باید پرورش داده شود و مراقبت کنید تا روزی به درخت تنومندی مبدل شود. زیاد ببینید، هنرمندان بزرگ جهان را بشناسید. عاشق کارتان باشید، هرگز به فروش کارتان فکر نکنید. وقتی که کار خوب باشد به فروش هم می‌رسد. جهان و معضلات آن را مطالعه کنید آگاهی و اطلاعات عمومی از واجبات است. همیشه کارهای‌تان را در معرض قضاوت و داوری قرار دهید. از نظر یک هنرمند جوان، تمام کارهای‌اش خوب و عالی است در حالی که این طور نیست. از انتقاد ناراحت نشوید کار کنید، کار کنید و کار کنید!

نسل فعلی باید فرهنگ ما را نجات دهد

قباد شیوا | طراح گرافیک ایرانی

این کشور را ما باید با فرهنگ خودمان بسازیم. چرا باید سلیقه غربی را وارد کنیم؟

نسل فعلی باید هنری داشته باشد. اگر شما وارد این حرفه می‌شوید باید به دنبال تأثیری عمیق باشید که در چشم مردم می‌گذارد و این کار با عشق قابل انجام است. عشق داشته باشید.

اگر به دنبال کارگری هنر هستید نیاز به تحصیل و کنکور نیست، وقتی می‌خواهید تحصیل کنید بیشتر به فکر اقتناع چشم مردم باشید تا پر کردن جیب‌تان. سلیقه‌ی مردم را هنرمندان ما می‌سازند مخصوصاً ما که در این مملکت یک پیشینه بزرگ داریم. نسل فعلی باید فرهنگ ما را نجات دهد.

گزارشی از روند کار ستاد اجرایی بیست و ششمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان

نیمه‌ی اردیبهشت عبدالرحیم سیاهکارزاده و اردشیر میرمنگره از اعضای شورای سیاستگذاری جشنواره سفری رفتند به ایلام. تا ببینند آیا ایلام ظرفیت برگزاری جشنواره‌ی جوانان را دارد یا نه؟ در دیدار چند روزه و گفت‌وگو با مدیران استانی، و قول همکاری نهادهای استان ایلام قرار بر آن شد تا ایلام مرکز برگزاری بیست و ششمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان باشد.

هادی مظفری مدیرکل هنرهای تجسمی، طی احکامی اعضای شورای سیاستگذاری جشنواره را تعیین کرد. با صدور این احکام، کار دبیرخانه نیز آغاز شد. جلسه شورای سیاستگذاری به تدوین و تنظیم فراخوانی انجامید که بر اساس آن هنرجویان از سراسر کشور آثار خود را به دبیرخانه ارسال کردند و پس از طی مراحل داوری به بخش پایانی جشنواره یعنی حضور در ایلام رسیدند. در همان خرداد ماه رضوان صادق زاده دبیر

خرداد ماه که می‌شود بچه‌های دبیرخانه آرام آرام ورد زبان‌شان می‌شود؛ جشنواره‌ی جوانان... همه دوستان باز هم در فکر و برنامه ریزی که خوب؛ امسال چه کنیم؟ هنوز خرداد به نیمه نرسیده است که نخستین جلسه‌ی شورای سیاستگذاری برگزار می‌شود. اما برنامه ریزی‌ها از پیشترها آغاز شده است. بحث و گفت‌وگوهایی برای انتخاب شهری که امسال باید میزبان جوانان هنرمند کشور باشد. زمزمه‌هایی برای انتخاب شهر ایلام شنیده می‌شد. تا اینکه

۵ دوره پیشین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان به واسطه تجربه اجرایی و توان آکادمیک برای ششمین بار به عنوان دبیر جشنواره انتخاب شد.

پس از اعلام انتصاب رضوان صادق زاده در رسانه ها فراخوان در رسانه ها و خبرگزاری های کشور منتشر شد. از سوی دیگر ادارات کل استانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز طی همین فراخوان از هنرجویان استان ها دعوت کردند تا آثار خود را برای بررسی اولیه به دبیرخانه ارسال کنند. دبیر جشنواره تیم داوری و استادان کارگاه خود را معرفی کرد. یک استاد کارگاه که در مرحله نخست آثار را داوری و انتخاب می کرد و دو نفر دیگر که در روزهای جشنواره به این استادان کارگاه می پیوندند تا در داوری نهایی برگزیدگان هر رشته را معرفی کنند. جمعاً ۲۷ نفر در روز پایانی جشنواره آثار بیش از ۱۲۰ نفر از هنرمندان جوان کشور را داوری می کنند.

همزمان با فعالیت دبیرخانه ستاد خبری جشنواره نیز با استادان کارگاه گفت و گو کرد و با انتشار این گفت و گوها در رسانه ها و خبرگزاری ها عموم علاقه مندان را با این دوره از جشنواره آشنا کرد.

۳ روز داوری فشرده در ۹ رشته هنرهای تجسمی حاصل کار دبیر جشنواره و ۹ استاد کارگاه بود. در این مرحله برای هر رشته هنری بین ۱۰ تا ۱۵ نفر برای کارگاه های عملی ایلام انتخاب شدند تا روز ۳۰ مرداد ماه به شهر ایلام بیایند و از روز ۳۱ مرداد در کارگاه های تخصصی هر رشته برای تولید و خلق اثر هنری شرکت کنند. آنچه در این جشنواره بسیار اهمیت داشت و دارد همکاری و همراهی نهادهای استان ایلام است. حضور همه جانبه استانداری ایلام برای اجرا و برگزاری مطلوب جشنواره بیست و ششم شایان سپاس است. امروز که بیست و ششمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان به پایان رسیده است، زحمات برو بچه های موسسه توسعه هنرهای تجسمی معاصر، اداره کل هنرهای تجسمی، اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی ایلام و استانداری و شهرداری ایلام ستودنی است.

امروز که بیست و ششمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان به پایان رسیده است، زحمات برو بچه های موسسه توسعه هنرهای تجسمی معاصر، اداره کل هنرهای تجسمی، اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی ایلام و استانداری و شهرداری ایلام ستودنی است

جشنواره هنرهای تجسمی جوانان کار برای فرداست

گزارشی از دیدار سید مجتبی حسینی | معاون امور هنری از دبیرخانه جشنواره هنرهای تجسمی جوانان

یا محروم شوند. معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی افزود: حال در میان این کار کردن برای هنر، چند جشنواره و فعالیت عمده داریم که مختص فردای نزدیک و دور ماست که جشنواره هنرهای تجسمی جوانان یکی از آنهاست که کارکرد آن ویژه‌ی آینده است. بسیاری از کسانی که امروز از نام‌های مشهور هنرهای تجسمی‌اند و در دهه‌ی چهارم و

سید مجتبی حسینی معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی روز پنج‌شنبه ۱۷ مرداد از دبیرخانه بیست و ششمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان و جلسه داوری گرافیک این جشنواره دیدار کرد.

مجتبی حسینی در این نشست گفت: جشنواره هنرهای تجسمی جوانان، جشنواره فرداست. با این جشنواره می‌توانیم آینده‌ی هنرهای تجسمی را تعریف کنیم و تجسم بخشیم. ما وقتی درباره دوره‌های تاریخی صحبت می‌کنیم از کشاورزی آن ادوار نمی‌گوییم از هنر و معماری آن سخن خواهیم گفت. حسینی افزود: هنر، کار کردن برای فرداست که امروزیان نیز از آن بهره می‌برند. وقتی در حوزه‌ی مدیریت هنری فعالیت می‌کنید باید به این فکر کنید که عمل کرد شما نه فقط امروز که در معرض داوری تاریخ هم قرار می‌گیرد و آیندگان از آنچه امروز عمل می‌کنید می‌توانند بهره ببرند

پنجم زندگی اند محصول جشنواره هنرهای تجسمی جوانان هستند و به دوستی های یکدیگر مباحثات می کنند.

وی افزود: اما یادمان باشد که ما هنوز توفیق این را پیدا نکرده ایم که از این ظرفیت استعدادیابی، برای توسعه ی تعلیم استفاده کنیم. یعنی استعدادیابی می کنیم اما هنوز امکانات کافی برای اینکه کنترل و خدمات رسانی مناسب اراده دهیم نداشته ایم تا این برگزیدگان راحت تر به امکانات آموزش تخصصی دسترسی داشته باشند و فرصت های ارائه اثر و پخته شدن را نتوانسته ایم برای این نخبگان و برگزیدگان فراهم کنیم.

حسینی در ادامه گفت: فاصله بین دو جشنواره نباید سکوت باشد و بین دو دوره ی جشنواره را باید با ترنم هنر پر کنیم و امکانات لازم را برای آموزش و پیگیری ایجاد کنیم.

آثار هنری در یک نقطه خاص بودند. آثار هنری جابجا نمی‌شدند و روی یک دیوار در یک محل مشخص قرار داشتند که مخاطبان محدودی داشت.

از سال ۱۳۳۷ نمایشگاه‌های سالیانه "سالن" برای اولین بار شروع شد و به نقطه‌ی عطفی در تاریخ هنر تبدیل شد. اینکه تعداد زیادی آثار هنری در یک محل جمع شوند و همه مردم بتوانند آنها را ببینند پیش از آن سابقه نداشت. آثار به نمایش درآمده در سالن الزاماً کار سفارشی نیستند بلکه هنرمند کار خودش را می‌کند و مردم به تماشای این کار می‌آیند. پس هنرمند به موضوعات شخصی می‌پردازد که برای عموم شناخته شده نیست. همین اصل مهم برگزاری نمایشگاه‌ها باعث شروع نقد هنری نیز می‌شود چون مردم این آثار را متوجه نمی‌شوند و نیاز به متنی هست که برای آنها توضیح دهد. در آن زمان آثار هنری بیش از گذشته جابه‌جایی می‌شوند و این امر آن قدر اهمیت دارد که گامبرج می‌گوید: "نام‌گذاری، محصول جابجایی آثار است". زیرا مخاطبان در محل و جغرافیای جدید از موضوع آثار اطلاع ندارند و نام‌گذاری به آنها درک موضوع کمک می‌کند.

از قرن ۱۸ میلادی موزه‌های هنری رشد پیدا می‌کنند. از همان زمان تاریخ هنر به عنوان یک رشته، مورد توجه قرار می‌گیرد و از این جهت افراد بیشتری برای تفسیر آثار هنری شروع به کار می‌کنند. به همین دلیل

عنوان در اثر هنری

دکتر حمید سوری | استاد دانشگاه و پژوهشگر هنر

دکتر حمید سوری در نخستین روز برگزاری کارگاه‌های بیست و ششمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان، برای شرکت‌کنندگان در این رویداد در موضوع "نقش عنوان در آثار تجسمی- ضرورت‌ها و کارکردها" سخنرانی کرد. آنچه در پی می‌آید بخشی از سخنان حمید سوری است.

برگزار شدن بیست و ششمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان در ایلام برایم اهمیت داشت. متأسفانه شهرهای مرزی با اینکه باید ویرترین کشور ما باشند از امکانات شهرهای مرکزی محروم هستند. از سوی دیگر ایلام به دلیل مقاومت جانانه‌ای که در سال‌های جنگ داشت برای من جایگاه ویژه‌ای دارد. همچنین جشنواره هنرهای تجسمی جوان برای من بسیار مهم است و به نوبه‌ی خود اینجا آمدم که بگویم امید ما به شما جوان‌هاست و امیدواریم شما بتوانید حال آینده را خوب کنید. شما از هنر معاصر که در ایران است و بخش اعظم آن هنر نیست درس بگیرید، از نکات منفی که در هنر معاصر جهان و ایران وجود دارد درس بگیرید و آلوده‌ی آن نشوید. تا قبل از قرن ۱۸ میلادی بیشتر آثار هنری عنوان نداشتند و علت این بود که نیازی به این کار دیده نمی‌شد. آثار هنری عموماً در آن دوران با سفارش خلق می‌شد و در این شرایط هم سفارش دهنده و هنرمند موضوع کار را می‌دانستند. مخاطب این آثار نیز بسیار محدود بود و به همین دلیل نیازی به نام‌گذاری آثار نبود.

از سوی دیگر، مضامین مشترکی میان آثار آن دوره وجود داشت که همه مخاطبان می‌توانستند متوجه شوند اثر متعلق به کدام دسته از مضامین است. همچنین فرهنگ مخاطبان مشترک بود و طیف محدودی از افراد بیننده

در قرن بیستم آثار هنرمندان از موضوع به مفهوم کلاسیک آن فاصله می‌گیرد. هنر تجسمی از ادبیات، متن و روایت فاصله می‌گیرد و به سمت موسیقی می‌رود. ابتدا عناوین موسیقایی برای آثار هنری رواج پیدا می‌کند و پس از آن بدون عنوان یا با شماره ارائه می‌شوند. نام "بدون عنوان" محمول دوران مدرن یا فرمالیستی است. زمانی که هنرمند انتخاب می‌کند به سمت مفهوم و متن کشیده نشود. هدف این است که کلمه، مخاطب را گمراه نکند بلکه فقط فرم و رنگ را ببیند. در گذشته بر روی آثار هنری عنوان نمی‌گذاشتند اما بعد "بدون عنوان" محمول دوران مدرن تبدیل می‌شود.

بسیاری از آثار هنری موجود از آن دوره را خود هنرمند نام‌گذاری نکرده بلکه منتقدان، موزه‌داران و... هستند که برای تابلوهای هنرمندان قبلی عناوینی انتخاب می‌کنند. تابلوهای مشهوری مانند "ندیمه‌ها" اثر ولاسکز و "گارد شبانه" اثر امبرانداز جمله این آثار هستند.

آنچه امروز از آثار هنری دوره‌ی رنسانس تا قرن بیستم داریم اغلب دارای عناوینی هستند که توسط هنرمندان انتخاب نشده و به همین دلیل، مشکلاتی در این زمینه به وجود آمده است. در حالی که اگر خود هنرمند نام را انتخاب کرده بود عنوان قابل پذیرش بود. عنوان، باعث ایجاد تفسیر از اثر می‌شود و زمانی که نام اشتباهی روی کار باشد تفسیر مخاطب از اثر نیز اشتباه است. نام نگذاشتن توسط هنرمند ممکن است آثار هنری را به چنین سرنوشتی دچار کند. بعضی از عناوینی که توسط موزه‌داران و... برای آثار هنری انتخاب شده است مضامینی منفی و نژادپرستانه دارد که امروزه دیگر پذیرفته نیست. به همین دلیل بعضی از موزه‌ها این موضوع را در دستور کار خود قرار داده‌اند تا عناوینی را که نگاه منفی دارند تصحیح کنند.

در قرن ۱۹ با رشد سواد عمومی، رشد موزه‌ها و گالری‌ها، ابداع عکاسی و چاپ لیتوگرافی و... اوضاع تغییر می‌کند. در این زمان تصاویر خوب، ارزان می‌شوند و به میان مردم می‌روند. هنرمندان می‌دانند اگر خودشان نام بر روی اثر خود بگذارند کمک بیشتری به تفسیر کار می‌کنند.

در قرن بیستم آثار هنرمندان از موضوع به مفهوم کلاسیک آن فاصله می‌گیرد. هنر تجسمی از ادبیات، متن و روایت فاصله می‌گیرد و به سمت موسیقی می‌رود. ابتدا عناوین موسیقایی برای آثار هنری رواج پیدا می‌کند و پس از آن بدون عنوان یا با شماره ارائه می‌شوند. نام "بدون عنوان" محمول دوران مدرن یا فرمالیستی است. زمانی که هنرمند انتخاب می‌کند به سمت مفهوم و متن کشیده نشود. هدف این است که کلمه، مخاطب را گمراه نکند بلکه فقط فرم و رنگ را ببیند. در گذشته بر روی آثار هنری عنوان نمی‌گذاشتند اما بعد "بدون عنوان" خود به یک عنوان عمومی در دوران مدرن تبدیل می‌شود.

در دوره‌ی معاصر از دهه‌ی شصت میلادی، این نگرش فرمالیستی کنار گذاشته می‌شود و نقد و تلاشی در جهت بازسازی فرمالیسم رواج پیدا می‌کند. ایده، دوباره ارزش پیدا می‌کند. یکی از وجوه نگاه فرمالیستی این بود که اثر هنری مستقل از زمینه و اتفاقات زمان است اما هنر معاصر به خودبستگی اثر هنری باور ندارد و می‌گوید اثر به زمینه‌هایی که از آن می‌آید وابسته است.

امروزه عنوان از ضروریات اثر هنری شناخته می‌شود، اثر هنری، مستقل و خودبسنده نیست. یک گرامر جهانی برای تصویر وجود ندارد که بگوییم وقتی اثر بصری دیده می‌شود همه می‌توانند آن را بفهمند. هنر معاصر یک هنر خودآگاه است و دیگر صرفاً حسی و شهودی نیست. قبلاً اثر هنری یک تصویر تمام شده بود اما در هنر معاصر گاه با یک فرایند یا پروژه مواجه هستیم و در این حالت دیدن یک لحظه از آن فرآیند نمی‌تواند ما را به کلیت اثر هنری آگاه کند. پس اینجا هم عنوان اثر خیلی مهم است چون بدون آن نمی‌دانیم قبل و بعد از آن لحظه‌ای که ما دیده‌ایم چه بوده است.

از سویی دیگر امروزه پژوهش در هنر اهمیت زیادی یافته است. چون پژوهش و کنش هنری در هم تنیده شده‌اند دکترا در رشته‌های هنری به وجود آمده است. امروزه پژوهش و خلق اثر هنری با هم ارتباط زیادی دارد پس چگونه می‌توان انتظار داشته باشیم اثر هنری را بدون عنوان بفهمیم. با این حال نام‌گذاری برای همه آثار ضروری نیست. اگر اثر هنری یک اثر بصری ناب است، خود اثر گویاست یا کاملاً شهودی و حسی است و می‌توان نامی برای آن در نظر نگرفت، اما چنین آثاری را معمولاً نمی‌توان معاصر نام گذاشت.

عده‌ای مخالف نام‌گذاری اثر هنری هستند. یک دلیل این افراد آن است که عقیده دارند عنوان به اثر جهت می‌دهد. این موضوع درست است اما اینکه بگوییم دست مخاطب را می‌بندد درست نیست. مخاطب امروز تحت سیطره‌ی هنرمند نیست که عنوان او را کاملاً بپذیرد، بلکه برداشت خود را از اثر دارد. نکته دوم آن است که می‌گویند الحاق متن به اثر، حاکی از ضعف اثر است. این موضوع هم درست نیست زیرا امروزه متن و تصویر دشمن یکدیگر نیستند. از ابتدای تاریخ هنر نیز متن و تصویر موازی هم بودند. از هزاره ۳ قبل از میلاد که این دو با هم تلفیق می‌شوند ارتباطات شکل بهتری پیدا می‌کند و انسان بهتر می‌تواند مکانات ذهنی خود را انتقال دهد. در مجموع عنوان به اثر هویت می‌دهد و یک شیء دیده شدنی را به خواننده شدن تبدیل می‌کند. عنوان موجب تأمل می‌شود و به تمایز اثر از میان آثار دیگر کمک می‌کند. عنوان چیزی بیشتر از یک برچسب است و به گفته جان بالدساری: "عنوان نگذاشتن اثر توسط هنرمند از زیر کار در رفتن و بی‌مسئولیتی است."

در شاخه‌ی هنرهای مدرن، سراغ هنر محیطی رفتیم. اگر در حال گذراندن بیست و ششمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان هستیم؛ در زمینه جشنواره‌های هنر محیطی، شصتمین رویداد را این بار در استان ایلام اجرا می‌کنیم. هنر محیطی در ایران، با گرایشی که ما پیگیری می‌کنیم در نگاهی کلان، با تفکر زیست محیطی و دغدغه‌های این حوزه ارتباط تنگاتنگی دارد. در حقیقت؛ هنر محیطی در ایران، تلاش می‌کند تا بحران‌های زیست محیطی را به -عنوان نقطه‌ی هدف خود قرار دهد و فعالیت هنرمندان در این حوزه را با دغدغه‌های زیست محیطی، در پیوند با هنر و همسو با اقلیم و ویژگی‌های جغرافیایی هر منطقه‌ای مورد توجه قرار دهد.

با حضور در ایلام متوجه شدم که یکی از اصلی‌ترین جاذبه‌های محیطی و البته از مهم‌ترین دغدغه‌های زیست محیطی هنرمندان و در نگاهی وسیع‌تر مردم ایلام؛ جنگل‌های بلوط منطقه‌ی زاگرس است. در عین حال؛ به دلیل خشکسالی و سلسله مسائلی از این دست در فصل تابستان، شاهد آتش‌سوزی‌های متعدد در جنگل‌های بلوط منطقه زاگرس هستیم. با توجه به این رویکرد، بر آن شدیم تا پروژه‌ی تعاملی و محیطی هنرمندان بومی استان ایلام را با محوریت جنگل‌های بلوط این استان رقم بزنیم.

در گام اول؛ تلاش کردیم تا به این نکته‌ی مهم پی ببریم که بلوط برای مردمان ایلام دارای چه جایگاه، معنا و مفهومی است و اینکه دریا بوم چگونه می‌توانیم با محوریت بلوط و جایگاه آن میان عموم مردم ایلام، به طرح موضوعی محیطی بپردازیم. در این میان متوجه شدیم طی دو، سه هفته گذشته بخش مهمی از جنگل‌های بلوط ایلام دچار حریق شده‌اند.

با حضور در این منطقه و شناخت محیطی و همچنین ثبت تصاویر در قالب هنر عکاسی تلاش کردیم تا بخشی از عناصر تولید و اجرای پروژه را که بیشتر آنها به عناصر محیطی منطقه‌ی جنگلی سوخته، باز می‌گشت جمع‌آوری کنیم. در ادامه، پروژه‌ای هماهنگ

هنر محیطی با دغدغه‌های زیست محیطی

احمد نادعلیان | هنرمند محیطی

هم‌زمان با برگزاری بیست و ششمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان، بنا بر آن قرار گرفت تا در کنار توجه به جوانان، بخشی از فعالیت این رویداد را بر نگاهی به هنرمندان بومی استان ایلام که الزاماً جوان هم نبودند، متمرکز کنیم. بر همین اساس، مقرر شد تا طی کارگاه و پروژه عملی -اجرائی متفاوت با هنرمندان استان ایلام و با توجه به اقلیم، جغرافیا، محیط و دغدغه‌های خلاقانه‌ی این افراد در حوزه‌ی هنرهای مدرن؛ پروژه‌ی متفاوتی را تعریف کنیم.

با استناد به تمام مواد و مصالحی که اغلب آنها از طبیعت وام گرفته شده و برخی از مواردی را که توسط هنرمندان تهیه شده اما هم راستا با عناصر طبیعی و پروژه‌ی محیطی و محوری جنگل-های بلوط است با رویکرد توجه به محیط زیست منطقه ایلام برگزار کنیم.

در مواجهه با هنرمندان مختلف استان‌ها و شهرستان‌های کشورمان مانند ایلام که از نظر غنی بودن امکانات شاید در حد استان‌ها و شهرستان‌های بزرگ کشور نباشند؛ باید به این نکته توجه داشت که ظرفیت‌های موجود میان هنرمندان در چنین مناطقی مانند ایلام، ظرفیت‌هایی بکر و در عین حال خلاقانه‌ای است که می‌توان با هدایت و حمایت آنها به ویژه در شاخه هنرهای مدرن و هنر محیطی، به گفتمانی میان سنت و رویکرد مدرن در ساحت تولیدات آثار هنری دست یافت.

گفتمانی که چه در ارتقا و رشد جایگاه مفاهیم کلان هنری میان هنرمندان و چه در ارتباط‌گیری عموم مخاطبان با تولیدات آثار هنری به ویژه در شاخه‌ی هنرهای مدرن، می‌تواند در رشد و توسعه فرهنگی جامعه بسیار راهگشا باشد. در قالب برگزاری رخدادها و رویدادهای جشنواره‌ای مانند جشنواره هنرهای تجسمی جوانان، آماری وجود ندارد که طی هر دوره از برگزاری و تجربه چنین رخدادهایی تا چه حد شاهد حضور هنرمندان بومی هستیم. اما شکل‌گیری گفتمان میان هنرمندان بومی و هنرمندان دیگر استان‌ها در زیر چتر واحدی مانند جشنواره هنرهای تجسمی جوانان، باعث آشنایی و اشراف تمامی شرکت‌کنندگان در چنین رویدادهایی با ظرفیت‌هایی می‌شود که به شکل مستقیم در ارتباط با اقلیم، جغرافیا و محیط استان میزبان قرار دارد.

برقراری این گفتمان میان آنچه که طبیعت به عنوان بستری برای خلق آثار هنر محیطی در اختیار هنرمندان قرار می‌دهد و نگاه خلاقانه‌ی هنرمندان می‌تواند به خلق آثار هنری بدیع، ماندگار و در نوع خود جریان ساز منتج شود.

**با حضور در ایلام
متوجه شدم که یکی از
اصلی‌ترین جاذبه‌های
محیطی و البته از
مهم‌ترین دغدغه‌های
زیست محیطی
هنرمندان و درنگاهی
وسیع‌تر مردم ایلام؛
جنگل‌های بلوط
منطقه‌ی زاگرس است. با
توجه به این رویکرد، بر آن
شدیم تا پروژه‌ی تعاملی
و محیطی هنرمندان
بومی استان ایلام را با
محوریت جنگل‌های
بلوط این استان رقم
بزنیم.**

گشتی در کارگاه‌های جشنواره هنرهای تجسمی جوانان

مریم درویش

یک کتاب و بعد انتخاب یکی از آن‌ها برای انتشار در نظر بگیرند. عبدالمی موضوعی را انتخاب کرده بود که به اقلیم ربط داشته باشد و در توضیح آن گفت: در این حوالی جایی به اسم "طاق شیرین فرهاد" هست و داستانش این است که شیرین و فرهاد از اینجارد می‌شدند و فرهاد در یک نصف روز اقامتگاهی را برای استراحت شیرین می‌سازد. موضوع خوبی است که هم تم داستانی گسترده دارد و هم می‌توان در آن خلاقیت به خرج داد. جمال عرب زاده نیز در کارگاه طراحی ابتدا از فواید جشنواره این‌طور گفت: من در دوره نوجوانی در جشنواره‌ها شرکت می‌کردم و مهم‌ترین چیز برایم این بود که با افراد دیگر آشنا شدم و هنوز با عده‌ای از آن‌ها دوست هستم. در عین حال

در روزهای گذشته دانشگاه ایلام میزبان بیست و ششمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان بود. دانشگاهی بزرگ با دانشکده‌های متعدد که میان هرکدام فاصله زیادی وجود دارد، در غیاب دانشجویان خود پذیرای هنرمندان جوانی از سراسر ایران بود که حال و هوای متفاوتی را در محیط ایجاد کردند. بر روی در تعدادی از کارگاه‌های دانشکده کشاورزی نام یکی از بخش‌های ۹ گانه جشنواره نوشته شده و چند جوان در آن‌ها مشغول کار یا شنیدن صحبت‌های استاد خود بودند تا در نهایت آثاری را به وجود آورند که در روز پایانی جشنواره مورد داوری قرار گرفت.

در کارگاه کاریکاتور، جمال رحمتی ابتدا درباره روش‌های سوژه‌یابی صحبت کرد و شیوه‌های بزرگنمایی، کوچک‌نمایی، تفکر معکوس، شباهت، تلفیق زمان، طوفان فکری، بسط و گسترش، بازنمایی و... را به عنوان روش‌هایی که برای پیدا کردن سوژه در رشته‌های مختلف مانند فیلم‌نامه‌نویسی، تصویرسازی، ادبیات و... استفاده می‌شود، توضیح داد. موضوعی که در این کارگاه مطرح شد "مشاغل و دنیای دیجیتال" بود و از هنرمندان خواسته شد هرکسی از منظر خود به سوژه نگاه کند و ارتباط این دو با هم را در اثرش به نمایش بگذارد. در کارگاه تصویرسازی عده‌ای از شرکت‌کنندگان سابقه فعالیت حرفه‌ای در این رشته را داشتند و کتاب‌های چاپ شده خود را همراه آورده بودند. به همین دلیل احسان عبدالمی، استاد کارگاه پیشنهاد داد که شرکت‌کنندگان این کارگاه را به شکل یک مسابقه نینند، بلکه روند کار را مانند سفارش

هنرجویان در این جشنواره‌ها می‌توانند به استادانی دسترسی پیدا کنند که به دلیل بُعد مسافت شاید نمی‌توانستند آن‌ها را ببینند. شما می‌توانید کارهای یکدیگر را ببینید و از یکدیگر چیز یاد بگیرید. یادگیری ما بیشتر از طریق آن چیزی است که دیگران تجربه می‌کنند چون ما امکانات و منابع فکری و جسمی برای انجام تمام این تجربیات نداریم. ولی تجربیات بقیه در کنار ما باعث می‌شود خیلی زود آن تجربه را درک کنیم و سریع‌تر در کار خود پیشرفت کنیم.

او گفت که در این کارگاه باید طراحی را به صورت یک پروژه ببینیم نه یک کار تکمیل شده. پروژه هنری که در آن سوالی هست و از طریق عمل طراحی، با مدیوم‌هایی که در اختیار داریم به این سوال جواب می‌دهیم. او موضوع کلی انسان و مکان را در نظر گرفت که یک موضوع باز است و آثار فیگوراتیو یا انتزاعی می‌تواند در آن بگنجد.

کارگاه خوشنویسی نیز با توضیحات اولیه درباره نحوه برگزاری کارگاه و اینکه در دوروز کارگاه هنرمندان به چه صورت کار را شروع کنند و به نقطه نهایی برسانند، آغاز شد. حسین غلامی به شیوه رایج در آزمون‌های خوشنویسی، از هنرمندان خواست که یک شعر را در قالب چلیپا ترکیب کنند. این کار پیچیده به خوبی می‌تواند توانایی‌های خوشنویس را نمایان کند. در عین حال یک موضوع آزاد نیز در نظر گرفته شد تا خوشنویسان بتوانند خلاقیت خود را در زمینه‌هایی مانند سیاه‌مشق، ترکیب حروف و کلمات و... بر اساس تجربیات و آموزش‌های قبلی خود نشان دهند.

کامبیز صبری در کارگاه مجسمه پس از آشنایی با شرکت‌کنندگان از آن‌ها خواست مدتی درباره مفاهیمی که در ذهن دارند صحبت کنند و بعد بگویند چگونه می‌خواهند این مفاهیم را به اثر هنری تبدیل کنند. در همان ابتدا مشخص شد که خیلی از کارها به دلیل کم تجربه بودن آن‌ها قابل اجرا نبود. بنابراین صبری هنرمندان جوان را به این سمت راهنمایی کرد که با این فرصتی که وجود دارد و با توجه به آنچه به آن معتقد هستند، ایده‌ای از خودشان را انتخاب کنند که قابل اجرا باشد. در ادامه هر کدام از آن‌ها با ایده و متریال مورد نظر خود به اجرای طرح انتخابی پرداخت.

در کارگاه عکاسی کیارنگ علایی ابتدا اطلاعات فنی هنرجویان را جویا شد و به یک دست کردن اطلاعات آن‌ها در زمینه نکات فنی اقدام کرد. پس از آن درباره مدیریت زمان و شیوه برخورد با موضوع صحبت کرد و به آن‌ها گفت در رویکردهای مختلف مانند مستند، مداخله‌گرانه و... هر کدام چه برخوردی با صحنه باید بشود. او سه موضوع در زمینه فرهنگ عامه، طبیعت و مستند اجتماعی را در نظر گرفت و عکاسان جوان برای عکاسی به مکان‌هایی مانند قلعه والی، بازار و طبیعت روستای میش خاص رفتند.

در بخش نگارگری هنرجویان در سه رشته تذهیب، گل و مرغ و نگارگری آثاری را خلق می‌کنند که در کنار هم داوری می‌شوند. صدیقه احمدی باصیری از شرکت‌کنندگان خواست با توجه به کم بودن زمان برای کار نگارگری، بخشی از طرح خود را اجرای نهایی کنند. برای رنگ‌آمیزی آثار نیز از آن‌ها خواسته شد بر اساس رنگ‌های یک فصل سال کار کنند. اگرچه آثار ارائه شده در این بخش، خود شاخه‌هایی متفاوت هستند اما طراحی، ترکیب بندی، خلاقیت، ساخت و ساز و اجرا معیارهایی است که برای داوری آن‌ها در نظر گرفته می‌شود.

فرهاد فزونی در کارگاه گرافیک مدتی طولانی را به معرفی شرکت‌کنندگان اختصاص داد تا به این ترتیب آن‌ها شناخت دقیق‌تری از خود به دست آورند. پس از آن گروه به سطح شهر رفتند تا شناختی از ایلام پیدا کنند. در روز دوم کارگاه آن‌ها شروع به کار کردند تا آنچه از خود و شهر شناختند را در یک پوستر طراحی کنند. به این ترتیب در همه پوسترها یک عنوان مشترک همراه با ایده‌های آن‌ها نسبت به خود و شهر ایلام وجود دارد که در نهایت ذهنیت متفاوت آن‌ها را نمایش می‌دهد.

در کارگاه نقاشی خسرو خسروی به هنرمندان جوان گفت که با توجه به محدودیت زمان باید یک کار شوقی انجام دهند و با پرهیز از ساخت و سازهای همیشگی، به نمایش سریع ذهنیت خود بپردازند. با توجه به اینکه فرصت برای کار ساختارمند و پرکار وجود ندارد، از هنرجویان خواست ایده خود را با شیوه‌ای سریع و آزاد به نمایش بگذارند زیرا نکته مهم نمایش جوهره خلاقیت است. خسروی تم "طبیعت جاندار" را برای نقاشان در نظر گرفت و آثار به وجود آمده گرچه بسیار متنوع هستند و هر شخص در گرایش خودش کار می‌کند اما همه آن‌ها به نوعی باین تم ارتباط دارند.

کامبیز صبری در کارگاه مجسمه پس از آشنایی با شرکت‌کنندگان از آن‌ها خواست مدتی درباره مفاهیمی که در ذهن دارند صحبت کنند و بعد بگویند چگونه می‌خواهند این مفاهیم را به اثر هنری تبدیل کنند. در همان ابتدا مشخص شد که خیلی از کارها به دلیل کم تجربه بودن آن‌ها قابل اجرا نبود. بنابراین صبری هنرمندان جوان را به این سمت راهنمایی کرد که با این فرصتی که وجود دارد و با توجه به آنچه به آن معتقد هستند، ایده‌ای از خودشان را انتخاب کنند که قابل اجرا باشد. در ادامه هر کدام از آن‌ها با ایده و متریال مورد نظر خود به اجرای طرح انتخابی پرداخت.

جشنواره به روایت تصویر

بیست
وششمین
جشنواره
هنرهای
تجسمی
جوانان
ایران
26 TH
FESTIVAL
OF YOUTH
VISUAL
ARTS OF
IRAN
۴۷

بیست
 و ششمین
 جشنواره
 هنرهای
 تجسمی
 جوانان
 ایران
 26 TH
 FESTIVAL
 OF YOUTH
 VISUAL
 ARTS OF
 IRAN
 ۴۹

گزارش نهایی ثبت نام و ارسال آثار

تعداد کل ثبت نام کنندگان	دوره ۲۶ : ۱۳۱۱ نفر	دوره ۲۵ : ۸۷۹ نفر
تعداد کل آثار رسیده	دوره ۲۶ : ۵۸۰۱ اثر	دوره ۲۵ : ۳۹۸۲ اثر

جزئیات آماری از رشته ها و شرکت کنندگان

عنوان رشته	تعداد شرکت کنندگان دوره ۲۶	تعداد شرکت کنندگان دوره ۲۵	تعداد آثار دوره ۲۶	تعداد آثار دوره ۲۵
عکاسی	۳۱۲	۲۰۱	۱۷۰۷	۱۱۰۹
نقاشی	۲۲۷	۱۷۲	۱۰۵۳	۸۰۵
پوستر	۱۹۴	۱۰۲	۸۶۷	۴۹۵
طراحی	۱۵۴	۹۹	۷۴۸	۴۶۵
تصویرسازی	۱۳۷	۱۰۳	۶۷۳	۴۹۸
خوشنویسی	۷۵	۳۵	۲۷۷	۱۳۰
مجسمه	۴۰	۳۴	۱۹۱	۱۶۴
نگارگری	۳۹	۴۴	۱۶۱	۲۰۱
کاریکاتور	۲۷	۲۴	۱۲۴	۱۱۵

تعداد شرکت کنندگان خانم	۷۷۴
تعداد شرکت کنندگان آقا	۵۳۷
محصل	۲۹۱
تعداد شرکت کنندگان دیپلم	۳۲۷
تعداد شرکت کنندگان کاردانی	۱۱۹
تعداد شرکت کنندگان کارشناسی	۵۵۱
تعداد شرکت کنندگان کارشناسی ارشد	۲۳

ردیف	استان	دوره ۲۶	صعود یا نزول	دوره ۲۵
۱	تهران	۲۳۸	(رشد +)	۱۲۳
۲	اصفهان	۱۳۱	(رشد +)	۹۰
۳	خراسان رضوي	۱۱۱	(رشد +)	۵۹
۴	آذربایجان شرقي	۷۳	(-)	۸۶
۵	البرز	۶۲	(رشد +)	۳۳
۶	فارس	۵۳	(-)	۷۲
۷	خوزستان	۴۱	(رشد +)	۱۹
۷	زنجان	۴۱	(رشد +)	۲۳
۸	قزوین	۳۸	(رشد +)	۲۹
۹	کرمان	۳۷	(رشد +)	۳۲
۱۰	گیلان	۳۵	(رشد +)	۲۱
۱۱	ایلام	۳۴	(رشد +)	۳
۱۲	مرکزي	۳۳	(-)	۳۵
۱۳	یزد	۳۱	(رشد +)	۲۱
۱۴	مازندران	۳۰	(رشد +)	۱۶
۱۵	قم	۲۹	(رشد +)	۲۳
۱۶	چهارمحال و بختیاری	۲۸	(رشد +)	۱۹
۱۶	کرمانشاه	۲۸	(رشد +)	۱۳
۱۷	کردستان	۲۷	(رشد +)	۲۵
۱۸	اردبیل	۲۶	۰	۲۶
۱۹	همدان	۲۴	(رشد +)	۱۹
۲۰	هرمزگان	۲۱	(رشد +)	۷
۲۱	خراسان شمالي	۲۰	(رشد +)	۱۰
۲۱	گلستان	۲۰	(رشد +)	۷
۲۲	خراسان جنوبي	۱۸	(رشد +)	۱۲
۲۲	سیستان و بلوچستان	۱۸	(رشد +)	۱
۲۳	آذربایجان غربی	۱۵	(رشد +)	۹
۲۳	بوشهر	۱۵	(-)	۱۷
۲۳	لرستان	۱۵	(رشد +)	۱۱
۲۴	سمنان	۱۳	(-)	۱۴
۲۵	کهگیلویه و بویراحمد	۶	(رشد +)	۳

نخستین همایش کارشناسان هنرهای تجسمی استان‌ها

دیدار هادی مظفری مدیرکل هنرهای تجسمی از کارگاه‌ها

رویکردهای تخصصی دعوت از استادان و شیوهی نوین برای حضور جوانان

بیانیه هیأت داوران بیست و ششمین جشنواره
هنرهای تجسمی جوانان ایران

چو در نیمه شب سر برآرم ز خواب
تورا خوانم و ریزم از دیده آب
چو خواهم ز تو روز و شب یاوری

مکن شرمسارم در این داوری
با سپاس بیکران از ۱۳۱۱ شرکت کننده در بیست
و ششمین جشنواره‌ی هنرهای تجسمی
جوانان ایران و تبریک به تمامی ۱۲۷ هنرجوی
راه یافته به مرحله‌ی نهایی این جشنواره، اعلام
می‌کنیم که همه‌ی جوانان حاضر در این جشنواره
در حکم برگزیدگان اند و حضورشان را در شهر ایلام
به عنوان پاسداران هنر و فرهنگ آینده‌ی ایران
گرامی می‌داریم.

هیأت داوران، امیدوار است آوازه‌ی هنرمندان
جوان امروز ایران، مدام بر تارک آینده‌ی جهان
بدرخشد. با اعلام اینکه رویکرد هیأت داوران در
داوری و انتخاب آثار، بر مبنای خلاقیت درآیده و
تسلط بر فرایند اجرا بوده است، از تلاش و جدیت
هنرمندان در کارگاه‌ها صمیمانه متشکریم.

با سپاس از مسئولان برگزاری این جشنواره در
استان ایلام و همچنین گردانندگان آن در اداره‌ی
کل هنرهای تجسمی، انتظار می‌رود وزارت فرهنگ
و ارشاد اسلامی که خود پایه‌گذار این گردهمایی
مهم هنری جوانان است در جهت هر چه بهتر
شدن کیفیت این جشنواره از هیچ حمایتی
دریغ نکند؛ که اگر این تنها راه نباشد قطعاً یکی
از مهم‌ترین راه‌های اعتلای هنر ایران، رشد و
بالندگی جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران
است.

نگارگری

برگزیدگان

برگزیده

فاطمه مورا سبانی

تقدیرشدگان

میلا دیلیکی
شیماشهرابی فراهانی

طراحی

برگزیدگان

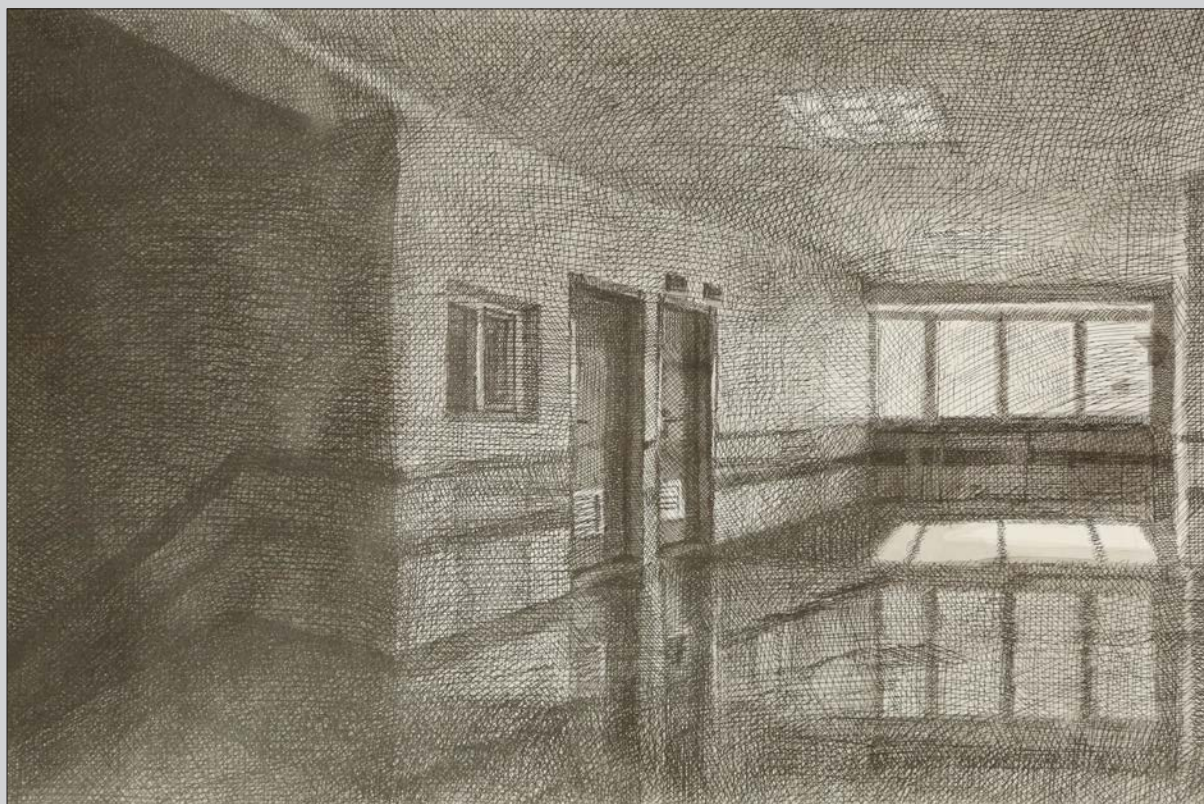

تقدیرشدگان

هما السادات اشرف منصورى
فرشید حیدری بالستانی

برگزیده

الهام سلطان محمدی

بیست
وششمین
جشنواره
هنرهای
تجسمی
جوانان
ایران

26 TH
FESTIVAL
OF YOUTH
VISUAL
ARTS OF
IRAN

۵۷

نقاشی

برگزیدگان

برگزیده

ثمین قوچی

تقدیرشدگان

فاطمه باقری
آیدار روزبیانی

تصویرسازی

برگزیدگان

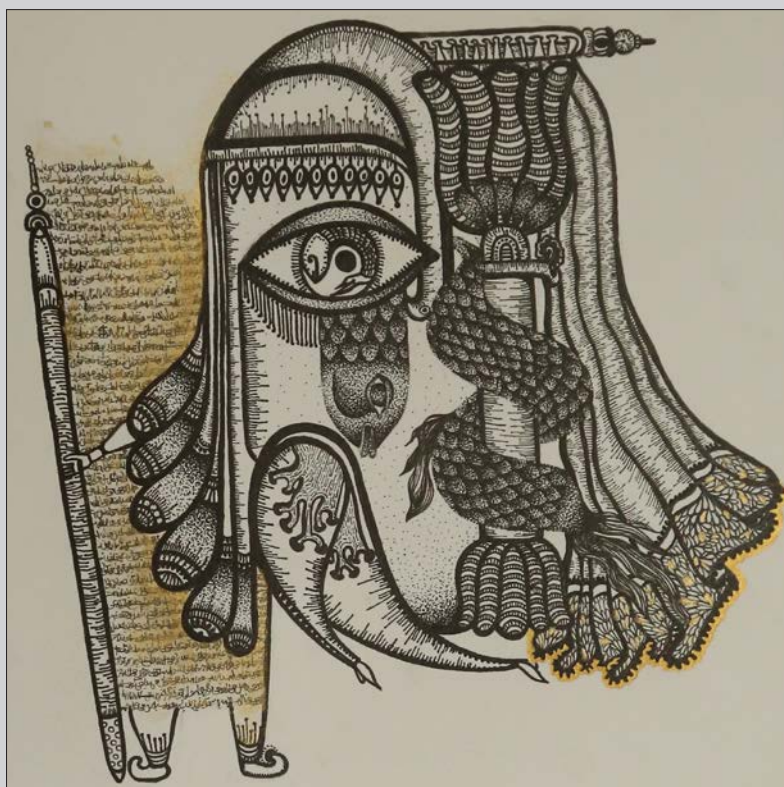

برگزیده

زینب قانعی بافقی

تقدیرشدگان

شیدا محمدی

بیست
وششمین
جشنواره
هنرهای
تجسمی
جوانان
ایران

26 TH
FESTIVAL
OF YOUTH
VISUAL
ARTS OF
IRAN

۵۹

کاریکاتور

برگزیدگان

برگزیده

عارف نیازی

تقدیرشدگان

حوراسنچولی
علی راسترو

عکاسی

برگزیدگان

تقدیرشدگان

صباشامبیاتی
پروانه کیانی مهر

برگزیده

بهرام بیات

بیست
وششمین
جشنواره
هنرهای
تجسمی
جوانان
ایران

26 TH
FESTIVAL
OF YOUTH
VISUAL
ARTS OF
IRAN

خوشنویسی

برگزیدگان

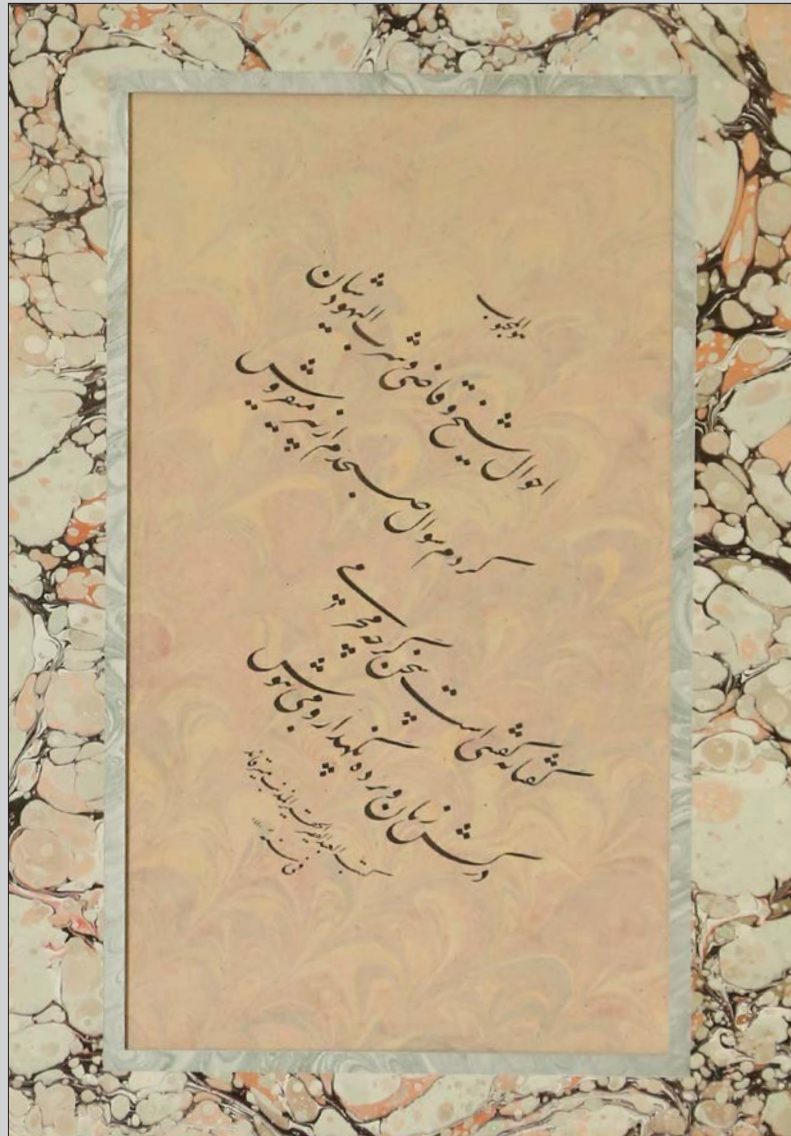

برگزیده

مسعود نظری نژاد

تقدیرشدگان

نیما حسن پور
امیرعباس نصیری

ارتباط تصویری

برگزیدگان

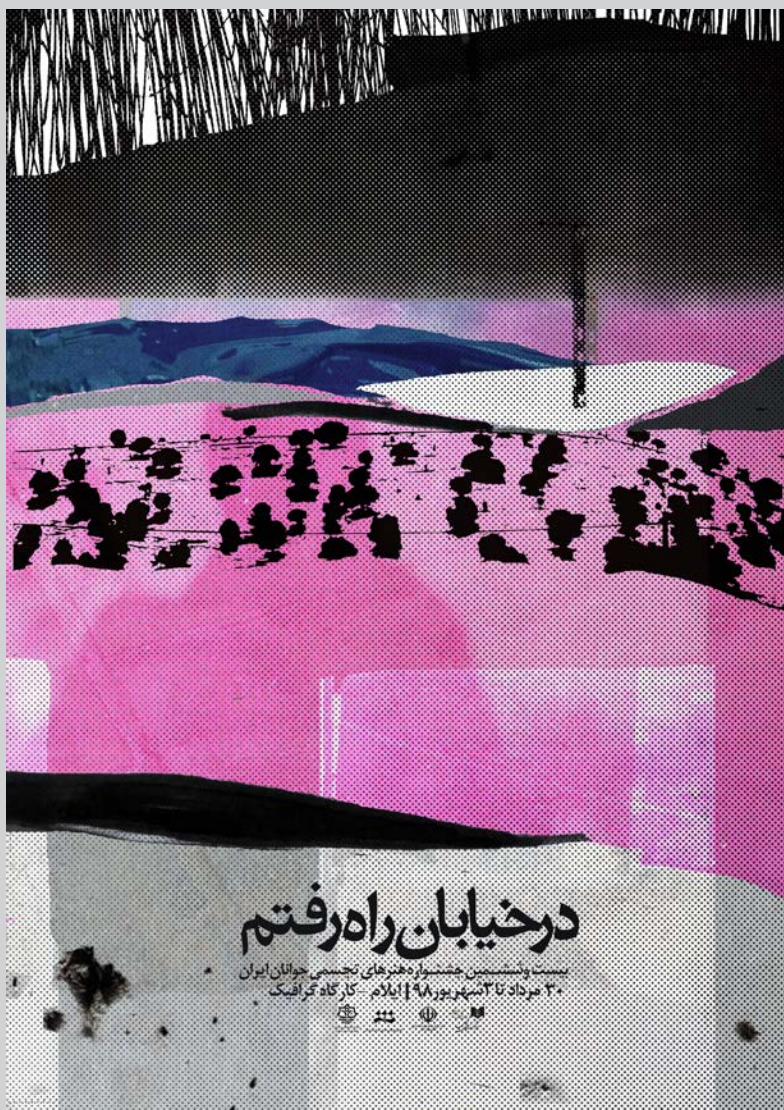

برگزیده

زهرا انصاری

تقدیرشدگان

پگاه خاکساری
هومن مرادی

بیست
وششمین
جشنواره
هنرهای
تجسمی
جوانان
ایران

26 TH
FESTIVAL
OF YOUTH
VISUAL
ARTS OF
IRAN
۶۳

مجسمه سازی

برگزیدگان

برگزیده

زهرا داریان

تقدیرشدگان

رنا حیدرزاده
آیناز رئوفیان

